

NÉMETH KATALIN

TALÁN NEKED IS SZÓL,
AMIT NEKEM MONDOTT AZ ÚR

Sorozat: **ötödik kötet**

VI. Pál pápa Őszentsége 1966. 10. 14-én akként rendelkezett, hogy a rendkívüli természetfölötti jelenségek közlését nem szükséges "Nihil Obstat" jelzéssel ellátni.

Urunk Jézus Krisztus szándéka szerint írtam.
Kegyelme igazgassa könyvem útját.
Uram, legyen meg a Te akaratod.
Ámen.

Németh Katalin

**TALÁN NEKED IS SZÓL,
AMIT NEKEM MONDOTT AZ ÚR**

LLELKI NAPLÓ

Sorozat: ötödik kötet

Kiadó:
Szeged, 2013

Minden jog fenntartva, beleértve a bárminemű
eljárással való sokszorosítás jogát is.

Köszönetet mondok mindenkinek, akik
segítséget nyújtottak a kötet kiadásához.

Németh Katalin
ISBN 978-963-30-5

Megjelent a Gradus ad Parnassum Könyvkiadó
gondozásában.

Levélcím: 6701 Szeged, Pf. 790

Felelős kiadó: Zsoldos Sándor

Nyomdai kivitelezés:
Sigillum 2000 Bt.

Tartalom

Előszó	7
Látomásaim.....	9
A Lélek ereje.....	127
A Lélek éltet.....	139
Ahol az egyetlen Úr: a Teremtő és gondviselő Isten.....	151
Érzelmek nagy értéket képviselnek.....	155
Drága Szűzanyánk.....	157

„semmi sem új a nap alatt.
Ha azt mondják valamire: ”Lám ez új”, az is rég
megvolt azokban az időkben, amelyek előttünk
voltak.”

(Préd 1,9-10)

ELŐSZÓ

A misztikumot megilleti az igazság védelme, addig mindenképp, amíg az ellenkezője be nem bizonyosodik. Ez azonban Isten előjoga, az ember nem mondhat ítéletet felette, nem vonhatja kétségbe Isten nyelvét. Az Ige tartalom, a nyelv pedig forma. Ha a tartalom ugyanaz vagy legalábbis jelentősen hasonló, akkor a nyelvi különbségek, a misztikus szerkezet, a látomások szimbólumvilága okozhat értetlenséget, akár meg is riaszthat egyeseket, akik nem szoktak hozzá ehhez a nyelvhez, mégsem adhat elsődleges okot az elutasításra, hiszen a különbség formális és nem tartalmi. Van, akivel Isten képekben beszél, jelenetekben vagy csak címszavakban, egyszerű tárgyilagos közlésekben, prófétai felszólításokban, és neki ez a természetes. Van, aki azonnal megérti ezt, elhiszi, komolyan veszi, fontosnak tartja, és ez is éppúgy természetes. És van olyan is, aki tiszteli, de nem érti, s csak jelezni tudja szelíden, hogy nem beszéli ezt a nyelvet. És még ez is természetes. Miért is ne lenne az? Miért is kellene a nyelveket ütköztetni, a szimbólumokat görcsösen megfeleltetni egymással? Meg lehet tanulni egymás nyelvét, de ahhoz sok-sok ráfordított idő, munka, gyakorlás és akarat kell. És persze hit a másik nyelvében, hogy az értékes és hasznos. Ellenkező esetben nincs kommunikáció, a más nyelven

beszélők elbeszélnek egymás mellett, miközben kritikusan figyelik, hogy a másik hogyan beszél. És csak arra gondolnak, hogy a saját nyelvük szebb. Így is lehet.

Németh Katalin látomásai nem egy új Jézust közvetítenek felénk, nem mutatják be Őt úgy, ahogy még nem ismerjük. Nem akarják átalakítani bennünk a Jézusról jól ismert képet. És nem is akarnak állásfoglalásra sem kényszeríteni. Akinek van füle, vagy szeme hozzá, hallgassa és lássa. Németh Katalin tanúságtételei pillanatnyi találkozásokról szólnak. Azon a nyelven, ahogy ő a legjobban tud beszélni Istennel. Isten pedig tiszteli ezt és így kommunikál. A misztikum mögött pedig egy egyszerű, de nagyon személyes kapcsolat képe bontakozik ki, amely mindenki előtt nyitott, amit Isten felajánl annak, aki partner benne, komolyan hívő partner. Katalin hisz ebben a partnerségben, és a nyelv, amelyen és amelyről beszél, következetes. Látszik, hogy megtanult rajta beszélni és ismeri. Hogy ez volna Isten anyanyelve? Az nem fontos. Csak az a fontos, hogy Ő az, aki velünk beszél, és értjük egymást. Ez pedig bizonyosság és lehetőség azoknak, akik hisznek benne, hogy Istennel lehet közvetlenül is társalogni.

Dr. Liszkai Tamás
Szeged, 2013, augusztus 5

LÁTOMÁSAIM

- Uram Jézus hol vagy? Olyan régen láttalak!
-Ahol te vagy ott vagyok!
-Folytatni kell a Lelki naplót!
-Írjál! Van mit írni!
-Igen Uram, írok tovább.
-Ne akarjak más lenni, mint ahova felemeltettem.

2002.01.03.

Szentmise alatt:

Jézus Krisztus Urunkat látom. Fehér lepelben,
ahogyan látni szoktam.

Amikor a pap mondta: kezébe vette a kenyeret, és
néked hálát adva áldást mondott, megtörte...

- Neked egészben adom!

Ekkor egy ostyát tartott az Úr a kezeiben, úgy, mint
a pap.

-Köszönöm Drága Jézusom!

Meghatódtam, amiért nekem más bánásmódban van
részem az Úrnál.

Szentmise után Szentségimádás.

Látom újra Jézus Krisztus Urunkat.

Megszólított: Gyere hajtsd ide fejedet a vállamra
és pihenj itt nálam!

Előtte imában kértem: mutasson nekem utat!
Mit vár tőlem jelen helyzetemben?
Szólj csak egy szót, hogy mit tegyek! Megteszem!
A te akaratod legyen meg, hogy megfeleljek
Istennek!

2002.01.04.

Ne feledkezzél el a Biblia tanulmányozásáról!

2002.01.12.

Este szentmisén.
Jézus Krisztus kezeit felém tárja.
Kezeiben fehér vászonnak látszó anyagot tart
maga előtt. A miséző pap mögött áll. Mosolyog. Én
a mosolyát látva boldog vagyok és én is mosolygok.
Később veszem észre, hogy a fején töviskoszorú
van. Ez nem tetszik nekem
Szeretném megkérdezni: Miért a töviskoszorú?
Mi van a kezében?
De nem tudok megszólalni.
Hosszú idő telik el így. Majd valakire ráadja a
kezében lévő fehér ruhadarabot, derekára övet
köt. Eligazítja kissé a redőit az öv alatt.
Megszemléli az illetőt, megfordítja jobbra- balra.
Úgy tűnik megfelelőnek találja.
Kelyhet ad a kezébe, melyet úgy tart az illető
személy, hogy kezével maga felé emelve a mellénél

a ruhájához ér. Megijedek, hogy a kehely tartalmával leönti magát.

Kiabálok: Ne! Ne! Nem akarom!

Ekkor a kehelybe nézek, de nem látom a tartalmát. Attól félek, leöntöm a ruhámat és véres lesz. De nem. (Ekkor tudom, hogy én vagyok.)

Egy kéz megfogja a kezemet a kehellyel együtt és elém tolja. Megtartja az én kezem a kehellyel együtt, majd kinyújtja kezét és húzza magával az én kezemet a kehellyel együtt.

Menjél vele! Ez a dolgod!

2002. január

Unokám Csanád gyógyulásáért felajánlottam Istennek, hogy nem eszek semmit legalább négy napig és kérem, hogy segítsen. Kegyelmeivel tekintsen le és gyógyítsa meg a gyermeket! Ha kívánja, hogy tovább böjtöljek, (ne egyek semmit) azt is megteszem. Segítségét kértem, hogy szándéka szerint tegyek, és meg tudjam tenni.

(nyolc napig nem ettem semmit.)

Naponta háromszor ittam teát a főétkezések ideje alatt. És naponta egy kávéfogyasztottam.

Nem tudom holnap egyek-e? Mit kíván tőlem az Úr?

Nagyon nehéz napok ezek. Minden nap a Szentáldozásnál kértem Jézus Krisztust, hogy teste

és Vére által segítsen. Tápláljon engem, hogy legyen erőm megtenni amit vállaltam.

Most könyörögtem az Úrhoz, hogy tudassa velem szándékát!

Mit kíván? Ne egyek ezután sem?

Nehéz, de ha akarja talán kibírnám.

Jézust Látom: kezében egy szál kicsi virággal.

-Nekem adod?

Közben a kezembe tette.

-Edd meg!

-Hogyan egyem ezt meg?

- Vedd a szádba és rágd meg!

- Jól rágd meg!

Ekkor már le akartam nyelni. Tovább rágtam, míg végül lenyeltem. Nem volt semmilyen íze, vagy nem emlékszem rá. Azon töprengtem: hogy miért kellett megennem?

- Ezután vigyázz arra, hogy mit beszélsz!

Elment. Nem láthattam tovább. Elgondolkodtam a törtéteken.

Táplálékul adta a virágot nekem. Mondotta: edd meg!

Talán nem kívánja, hogy soha többé ne egyek semmit. Vigyázzak arra, hogy mit mondok. Azt mondtam: ha kell ki fogom bírni, hogy a továbbiakban ne egyek semmit, ha kívánja lemondok az evésről örökre. Nem kívánja tőlem ezt az áldozatot.

Elkezdek enni, lassan pár falattal kezdve.
Istenért nagy utat kell megtennünk.
Istennek legyen hála az unokám meggyógyult.
Túl van az életveszélyen.

2002. 01.22.

Jézus Krisztust látom az oltárnál.
Áll, bordó lepel van rajta. Majd nagyon
magasnak látom, egészen a boltozatig felér. A
boltozat eltűnik és az ég látható. Előtte egy szív lett
látható a levegőben. Majd az égből fehér szikrázó
fény világítva leérkezett és a szívet sugár alakban
érintette.

A Szent Szív – gondoltam –
Jézus megszólított:
-Tovább jössz-e velem?
-Igen! Kérlek, segíts, hogy el ne tévedjek az
utamon!
-Tovább jössz velem?
-Igen! Megyek Uram!
Ekkor pásztorbot volt látható a kezében.
-Segíts Uram! Hogy tudjam, mit kívánsz, mit
tegyek?
Ő ott állt. Úgy éreztem, mintha a világ felett
állna és az égből szólott volna. Nézett rám.
-A Szent Szívből adtál nekem, hogy világítsak az
embereknek. Köszönöm.

2002.01.29.

Uram segíts!

-Hamarosan fel fogsz ébredni! Látomásról-látomásra látsz. Hiszel. Azt gondolod ennyi nem elég? Alig léptél túl az eseményeken, máris keresed hogyan tovább? Várjál! Érnek a dolgok. Eléd kerülnek, amikor lehetséges lesz.

-Amikor győzedelmeskedsz, örülj a mának! Minek mindig tudakozódni. Nem szükséges. Mindennek meg van a maga ideje.

-Jól haladsz! Sikeresek útjaid. Nem veszel el. Ne hánytorgasd a múltat!

-Legyél boldog minden nap! Ez a tiéd!

-Ahova menni fogysz, jól fogod magad érezni. Ki lóg a lóláb, észre fogod venni. Nagyon messzire fogod vinni a hírt. Elhalmoznak jóssággal, szívélyesek lesznek, de mégis valamit üzen a múlt neked. Olyan felfogással is találkozol mely ellentétes. Maradj nyugodt. A nyugalom mindig eredményes.

-Elérkezik az óra amikor szenzáció hajhászok lesznek körülötted.

-Óvatosan haladsz az utadon. Mégis választásra kényszerülsz. Legyél megfontolt minden beszédedben, minden lépésedben!

2002.02.10.

Meddig térdelnek még mások előtt, hogy az igazat tagadják cselekedetükkel, Meddig váratnak azzal, amit te szeretnél tenni? Nekik még sok bosszantásuk lesz, de Velem nem tudnak megbirkózni. Úgy is ki hozom belőlük, amit te is akarsz. Előbb utóbb megrészegülnek tetteiktől és eltántorodnak már önmaguktól. Nem értik és nem is akarják érteni, csak bandukolnak az úton.

Vajon mitől lettél olyan erős? Mindig, újból és újból legyőzöd az akadályokat és elképesztő, hogy milyen jól és ügyesen lavírozol az eseményekben.

Nem tudják, hogy amit teszel, Velem teszed.

Nekik is megvan az örömük. Bajaikban is örömködnék. Nagyon elfoglalt mind. Csak éppen nem velem vannak elfoglalva és így az örömük sem bennem van.

Tegnap is akadékoskodni akartak Velem. De hiába ugráltak, mert rendre kellett utasítanom őket. Még ha imádságban is keresnek, olyan választékosak, hogy nem tudják kifejezni, amit akarnak. Saját magukat buktatják fel. Amivel adósak behajtom rajtuk. Vezekelni fognak.

Te meg most mit tűnődsz? Neked kell adósaimat figyelmeztetned, hogy hajtsák végre akaratomat. Nem lesz könnyű, de bírni fogod. Azt is akinek oly nagyra tartod a becsületességét. Te fogod rendre utasítani.

2002.02.20.

Az Atya megszólított:

-Jól táplált, egészséges vagy!

-A lángot, melyet isteni szeretetem gyújtott meg a szívedben és lánggra lobbant, mint égő fáklya világítasz.

-Hat nap...

-Az időpontot előre hoztam, hogy megmutassam neked fényedet.

-Uram, szabad ennél többet megtudnom?

2002.02.21.

Keresztet látok. Vörösrézből van. Csillog, mintha új lenne. Nincs rajta semmi. A kereszt nagysága óriás méretű. Ekkora keresztet még talán nem is láttam. Fénye ragyogott.

-Még töviskoszorú sincs rajta.- mondtam-

Ekkor egy kicsi töviskoszorú lett az egyik oldalán csüngött, egészen a szélén. A szellő meg-meg mozgatta. Alig tartotta magát, mintha le akarna esni.

(A kereszt akkora, mintha az egész világot átérné.)

-Fel is emeli az egész világot!

Krisztus Urunkat látom, amint engem a hátára emel és elindul velem. Visszanézek és a kereszt halad utánunk.

-Mekkora kereszt!

Megsimogatom az Úr Jézus arcát és odabújok hozzá. Ekkor eszembe jutott, hogy nem régen mondta: hajtsam a fejem a vállára, és ott pihenjek. Pihenjem ki magam.

Szünet. Megyünk.

Később a hatalmas kereszt tövében ülök. Fejem oldalra hajtom és a keresztre támaszkodom. Én olyan kicsi vagyok, mint egy mákszem a kereszt méretéhez hasonlítva.

2002.02.24.

Sokszor nehéz szívvel tudod elviselni az eseményeket. Nehéz a szívnek, nagyon nehéz. Meghátrálni nem kell és nem is fogsz. Mert tudod akinek a Szívemből adtam, annak ami nehéz is könnyű lesz.

Hiszen fölemeltelek fekvő voltodból, amikor remegtél az erőtlenségben is veled voltam. Oltottam szomjadat.

A szomjazóknak inni adtam, hogy igyék. Ittál és majdan megérted, hogy az élet forrása, mely nálad is ott van, abból kaptál te is. A forrásból merítesz erőt napjaidhoz, amit megszentelsz a léteddel. A te léted, már az enyém. Ott vagy, onnan töltekeznek belőled, hogy életük legyen, de nem csak a földön, hanem nálad-Nálam egyre megy.

Még alig mered hinni, de hiszel. Ha akarod létezésbe szólítod a nem létezőt.

Szólítgassál! Segítsél magadon is!

Nagy szükségben vagy tudom én azt.

De amikor hallod, hogy milyen szélsőségesen gondolkodnak, sokszor elvetemült módon csigáznak föl, hogy oda figyeléseddel elvonjanak a forrástól.

Nem engedem!

Küszködjenek maguknak, amivel akarnak, de ne a te hanyatlásodat akarják, mert azt nem érik el.

Bármit tesznek velem teszik. Amit ellened tesznek, ellenem cselekszik.

Óvakodj a hamisságuktól. Még attól az egytől is óvva féltelek, őrizlek. Ne hagyd magad! Újabb gyalázat lenne részükről, hogy felhívjanak valamilyen cselekedetben és elmarasztalnának ha engedném, hogy megtegyék.

Önuralomra, önmérsékletre nem kell intenem, mert büszke vagyok rád, tetteidre.

És minden lehetséges, annak aki hisz!

Te hiszel! Abban van a lét forrása számodra. A hited megmentett és ezután is hittel fogsz tovább jutni minden munkádban.

Hittel győzni kell a gonosz lelkek felett. Irgalmadban ne légy soha figyelmetlen. Jól fontold meg mindent. Döntéseidet megfontolás előzze meg. Körüljárva az eseményeket, tudsz átlátni és bölcsességgel dönteni.

Ne hagyd magad figyeltetni, mert pórul járhatsz! Megfigyeléseikkel zavart keltenek. Nem értenek meg, de feleslegesen gúnyolódnak olyan események felett, melyet nem tudnak fölfogni.

Eltévedt bárányok. Terelgesd őket! Vannak bőven, sokan. Még manapság is hisznek babonákban. Elbujdosnak a tudás hatalma elől.

Majd amikor fölismerik a te létezésed okát, célját és értelmét, akkor lesznek okosak. Addig kerülgetnek, mint macska a forró kását. Inkább magukat néznék meg a tükörbe. Helyesen tennék.

Jól gondoltad!

Ahogy élnek, úgy ítélnék.

Ne tedd, hogy oda menjél, ahova szándékoztál!
Nem tenne jót!

Hinni, az evangéliumban!

Ahol nem szívesen látnak, még a port is rázzátok le lábatokról ellenük tanúságul!

De ahol szívesen látnak, maradj ott, mert ott jó helyed van!

Így kell értened: hogy ne menj közéjük, mert akkor nem érnek el és nem tudnak bántani.

Folytatólagosan elkövetett csalásaikkal, bűneikkel útjuk elágazik és már maguk sem értik önmagukat. Hogyan lehetséges mindez, hogy te minden cselvetésük ellenére jól élsz és nem tettek tönkre.

Égő fáklyaként világítasz.

2002.02.25.

Szentmise alatt Jézus Krisztus megszólított:

-A köpenyed alá tegyél védőpajzsot magadnak!

-Miből legyen a védőpajzs, mely védelmet nyújt?

-Szeretetből! Isten szeretete megvéd és felemel téged.

-Igen. Szeretettel legyek mindenki iránt. Még ha rosszindulattal van valaki, akkor is szeretettel kell lennem. Szeretni mindenkit kell, személyválogatás nélkül.

2002.02.28.

Szentmise alatt.

Az oltáron zsolozsmás könyvet láttam. Kezet láttam, amint fehér kendőbe helyezte a zsolozsmát, majd átkötötte, mint egy batyut szokás. Botra felhúзва vállra helyezve láttam.

Gondolatom: Semmi másra nincs szükségem, csak a zsolozsmára. Imádkozni, mely az életem, utam, életem célja és értelme. Imádságnak szentelt életem az utam. A zsolozsmáskönyv, mint útravaló, maga az imádság.

2002.03.16.

-Uram segíts meg! Nehéz gondokkal terhel a világ.

-Hogyan gondoltad?

-Nehézségekkel együtt haladsz, és győzedelemre viszed dolgaidat, ügyedet, bajodat. Azt az utat járod, amin menned kell. Ne légy ügyeskedő, vagy hatalomszerző. A vagyon elcsábítja a lelket. Tudom a tied nem. Te már nem esel a vagyon áldozatává, de megkönyékeznak, hogy vagyonosabb légy velük.

-Semmit nem mulasztottál el!

-Vígan legyél! Minden a te hasznodra válik. Tükröződsz!

-Milyen kevesen vannak, akik megértnek.

-De sokan lesznek! Sokkal többen, mint gondoltad volna. Oda jutsz, ahova irányítani akarlak. Meg lesz vele a gondod. Hátra van még a tagok egyesülése, amiről még nem tudsz, de látni fogod hatalmamat felette. A győzelem a tiéd. Tudom, nem unatkozol. Sokan szörnyülködnek, hogy neked milyen nagy a szerencsecsillagod. Aki vagy nem tagadják.

-Mindent elsöprő vitának a tanúja vagy. Hamarosan megtudod a hírt, melyen összevesztek és nem bírnak semmiben legyőzni téged.

- Vigasztalódjál! Vannak körülmények, melyek melléd lettek teremtve. A harsonákat megfújták. Ostobák, akik nem hallgattak meg. Majd megfizetnek, kárvallottak. Hatalmaddal mindent meg kell oldanod.

-Fogják kérdezni: Hogyan lehetséges mindez?

-Te pontosan tudod. Éljeél a hatalommal! Van kivel élned!

-Bátorság, ne féljetek!

A felhők felett is ott ragyog az ég. Fényed bevilágítja az eget és a földet.

-Ne menj el a lehetőségek mellett! Alakuljanak. Vállaljad a helyzetnek megfelelően! Kisugárzásoddal egybeolvasztod, hagynod kell, egygé válni a tetteket! Nem lesz nehéz. Minden sikeresen megoldódik. Abban, akiben bízol, sikerre viszi ügyedet a te beleegyezéseddel.

2002.04.05.

Jézust láthatom.

Valahol távolabb kitárt karjaival áll az emberek felett. Hosszú ideig látom így. Majd előtte vagyok, letérdelek.

-Nem kell térdelned! Állj fel! Állva maradj!

Közben kezet nyújt és segít a felállásban. Körülöttünk apró virágokat látok és szedek belőle. Majd sárga színű nárciszt is meglátok és abból is szedek. A sok virágot kezébe adom.

-Ezt mind Neked adom!

-Ezt meg én adom neked!

Egy szál aranyrózsa, melyet átadott nekem.

-Ez valóban az enyém?

Ekkor már a kezemben volt. Néztem meghatódottan. Sírva fakadtam örömben. Nem is

sírtam, csak folytak a könnyeim. legördültek arcomon a boldogságtól.

-Köszönöm Jézusom, köszönöm. Ezt valóban te adtad nekem.

-Megérdemled!

Ekkor a pápa Őszentségét láttam egy pillanatra. Utána a szobámban édes rózsaillat volt sokáig.

2002.04.13.

Én Uram, én Istenem! Nehéz a szívem. Várakozás mely betölti lelkemet, súlyos. Ettől a következő lépéstől várok megoldást.

-Könyveidben igazságot találók sokan vannak. Egyre többet hajtogatják, frissítik emlékezetüket és egy napon felvidítanak. Az örömmel el kell jutni hozzád. Óvatosan figyelnek azért téged. Még mindig vannak közvetítők, akik boldogtalanok, amiért te boldog vagy és nem nélkülözöl. Amiben tudós vagy hiszik, mert nélküle elvesztél volna, abban biztosak. Egyre növekvő értelemmel ismerik fel a benned működő Igét. Találgatásoknak már nincsen helye. Benne vagy egy forgatagban, tudálékosak, de legyőzte őket a te határozott magatartásod. Nem úgy nézel ki, mint akit el lehet bizonytalanítani. Nagyon biztosan állsz a helyeden. Nem hagyod magad eltéríteni, sem szavaik sem tetteik miatt.

„Velem könnyű és ezzel véget ér minden.”

Ez érezhetővé vált a magatartásodban. Szavukat adják, hogy téged elveszni akartak látni. De, tetteid láttán magasztalni fognak téged. Bizonyosság, hogy Isten megnyilatkozik általad. Többé nem kételkednek, hanem felbecsülhetetlen érték vagy.

-Hívni fognak! Elhalmoznak szeretetükkel.

2002.04.17.

Szentmise alatt:

Az oltár körül angyalok vannak. Sokan. Kört alkotnak. Felettük megjelenik Jézus Krisztus hófehérben.

A pap az oltárnál áll. Úrfelmutatás van. Az angyalok boldogan örömködnék körülötte.

Az oltáron tűz lobban lángra, mely egyre nagyobb lánggal ég. A lángok nagyok. Benne egy rózsacsokor látható, mely sárga színű és a lángok nyaldossák. Már alig látszik ki. A lángokba egy kéz lesz látható és kiemeli a rózsacsokrot. Mely akkor bontakozik ki, mintegy elrendeződik és egy nagyon szép formás csokor lesz belőle. Semmi baj nem érte.

-Nem ég el!- hallottam, közben, amikor kiemeltem.

Ekkor láttam, hogy én állok a lángokban, kezemben a rózsacsokorral.

Tudatára ébredtem, hogy tűzben állok, a lángokban, kezemben a rózsákkal.

Ekkor elnehezült a szívem. Tudatában voltam, hogy tűzben állok, de nem égek el. A rózsáknak

örültem, de az öröm nem sokáig tartott. Mert a tűzben lángok között látva önmagam, szomorú lett a lelkem.

Ekkor a liturgia szerint fel kellett állni. Sajnálom, hogy felálltam. Tovább nem láttam semmit.

2002.04.24.

Az oltár felett a kupolánál két angyalt látok. Láthatóan örülnek. Később egy papír tekerecs van a kezükben, mely letekeredik, és egy téglalap alakú írott papír látható. Nézem. Látom írás van rajta. El szeretném olvasni. Közben leengedték és lent az oltáron láthatom.

Kék fedele van.-hallom-

Gondoltam: Jó lenne elolvasni.

De nem láttam már rajta az írást. Nem láthatom.

Ekkor egy barka ág lett látható, melyet mintha valaki ráhelyezett volna a papírlapra.

Hm.- Még egy barkaág, mellyel keresztet alkotott.

A kereszt, később felállítva volt a papírlapon.

Addig próbálkoztam, hogy elolvasom, hogy egy pillanatra megpillanthattam az írást. A nevem rajta volt. Olyan gyorsan elvették előlem, hogy nem tudtam beleolvasni.

Jézus megjelent.

-Elviszlek olyan helyre, ahol ha akarnád se tudnád magad bepiszkolni!

2002.06.05.

Dómban, szentmise alatt.

Jézus Krisztus megjelenik. Majd odavezet az oltár mellé, ahol a papok szentmisét mutatnak be.

Állok ott egy rövid ideig, majd megfogja kezem és a tabernákulum elé állít. Ő mellettem van. Onnan nézzük a szentmise bemutatását. (hátuk mögött vagyunk)

-Én Uram! Én itt a tabernákulum előtt!?

Később stóla van a nyakamban.

Nem tudom, mit kellene tennem. Nehezen hiszem, amit látok.

Később az Úr Jézus felvesz, a jobb vállára ültet és elindul velem. Kimegyünk a falon keresztül.

-Nem tudom hova mentünk.

Elvisz innen. –gondoltam-

2002.06.07.

Újszegedi Szent Erzsébet templomban vagyok szentmisén.

Jézus Krisztus megjelenik, töviskoszorú van a fején. Nagyon sajnálom.

-Miért a tövisek a fejedem!

-Nagyon fáj, amit tesznek.

-Sajnálak Uram! Nagyon szeretnék segíteni, hogy ne szenvedjél.

-Mit tegyek érted édes Jézusom?

-Nagyon szeretlek! Mászt nem tudok adni, csak a szeretetemet. Én nagyon szeretlek.

-Mi lesz velem? Szabad tudnom mit döntenek?

-Írni fognak.

-Fogd és olvasd!

-Igen Uram. Köszönöm.

Jézus felemelt és az oltárra tett. Ott álltam.

Gondolatom: Az Úr az oltárra akar helyezni, akkor meg is teszi. Ott leszek.

-Igen Uram!

Közelebb, közelebb Uram hozzád,

Boldogan ölelem szent keresztéd át.

2002.06.10.

Szentmisén:

Látom amint a kupolában hullott alá valami. Fehér színű és csillogva ragyogó fényes valami, mely az oltárra hullott. Most úgy látszott, mintha rózsaszirmok lennének az oltáron mindenütt.

Közben a pap széjjelhajtotta a korporálét, és arra is hullottak. Ekkor a pap felemelte és leszóródott róla, majd újra az oltárra helyezte.

Ezután egy hatalmas fényes csillag volt bent a templomban a kupola alatt a szentélyben. Ez a csillag aranyszínű volt és nagy fénnel volt jelen.

Közben láttam II. János Pál pápát.
Majd megfogta kezem és a tenyerembe
helyezett egy aranyszínű keresztet, és becsukta az
ujjaimmal a tenyerembe.

-Tőle is keresztet kapok!-

2002.06.13.

Szentmisén.

-Mit kértél?

-Hogy az oltárnál szolgáljalak.

-Oda helyezlek, ahova szántalak.

Látom magam koszorúval a fejemen, majd
letérdeltem. Valaki felsegített. Utána kehellyel a
kezemben álltam az oltárnál, majd elindultam vele,
hogy áldoztassak.

-Csillag vagy itt. Fényed fölragyog innen az
égbe.

2002.06.15.

Szentmisén.

Töviskoszorú a földre kerül. Ott tűz lesz látható,
melyben elég.

-Biztosan megváltozik az életem. De jó lesz.

De mikor?

Egy cérnaszál lesz, mely a töviskoszorút tartja a
tűz felett.

-Egy cérnaszál tartja még.

2002.06.01.

Szentmise alatt az Atya megszólított:
Mostantól mindörökre az oltárnál maradsz.

2002.06.26.

Az oltár körül a padozaton láncot látok. Tudni vélem, hogy az enyém. Jézus akarja, hogy láncoljam magam hozzá.

Oda lettem láncolva.

-Akkor a szentélybe maradok és csak itt leszek az oltár mellett, mert tovább nem ér el.

-Addig ér el, ameddig elengedlek!

Láttam, amint a szószékhez mentem és a lánc növekedett a megtett távolság mértéke szerint. Majd az oltár mögött a zsámolyhoz mentem, ott leültem. Visszamentem az oltárhoz. Akkor újra rövidebb volt a lánc.

-Értem!

Később, amikor a pap felmutatta az Oltáriszentséget, láttam Jézus Urunkat. A csípője körül volt rajta ruhadarab, kezeit kitarja és haladt fölfelé.

-Majd jövök!

És eltűnt a szemem elől.

Visszontláttam rövid idő múlva. Lepel volt rajta és mindkét kezével a szívét tartotta maga előtt.

Felém nyújtotta, mintha ide akarná adni.

Szíve fénylett, körülötte mintha glória lett volna fehér fényből szabályos köralakban. A fénykörben volt a szíve, arany színű sugarak jöttek elő belőle.

Bámultam. Vártam, és nem értettem miért tartja maga előtt és mutatja nekem.

Valóságosan kínálja felém!

2002.08.04.

Esti szentmise alatt:

Az áldozat liturgiája alatt, amikor a pap kezében tartotta a kelyhet:

A kehelyből élő vér folyt ki, majd egy csepp az oltárra esett. Kis szünet elteltével több vércsepp hullott az oltárra. Ezek a cseppek kereszt alakban helyezkedtek el, úgy, hogy a cseppeket külön is lehetett látni és összességében keresztet alkottak.

Gondolatom: szenvedés, Krisztusért.

2002.08.30.

Szentmise alatt megszólított az Úr:

- Ne legyél mérges azért, amit mondani fognak!

2002.08.31.

Jézus Krisztus áll az oltár előtt.

-Várom.-

Előtte látom, hogy az oltár felett a kupola alatt angyalok vannak. Majd bejött egy másik angyal is ide. Mintha a kupola kinyílt volna, utat engedve az angyaloknak.

Fehér felhő jelent meg, bent a kupolában és lassan ereszkedett lefelé. Közben széjjelterült. Majd betöltötte az egész templomot szélességben, majd magasságban is.

-Leszáll az Isten! –hallottam-

Ekkor arra gondoltam, hogy Isten leszáll hozzánk Kegyelmeivel.

2002.09.15.

Krisztus Urunkat látom.

Kehely van a kezében.

-Bort hoztam neked, hogy idd meg!

Hallgattam. Nem tudtam szólni a meglepetéstől.

-Ide teszem, majd megiszod!

Letette az oltárra.

-Enyém leszel mindörökre!

Megnéztem a kehely tartalmát: bor van benne.

Attól félttem, hogy vér van a kehelyben. De miért igyak bort? Majd megiszom.

Gondolatom: 2000-ben hoztam bort Kánából és azt mondtam, hogy akkor bontom ki ha az egyház elfogad. Talán kibonthatom? Na, de ez kehelyben van!

A kehelyből inni, egészen mást jelképez.

2002.09.23.

Jézus Urunkat látom.

-Várlak!

-Jöjj!

-Hova menjek Uram!

-M meghalni!

Ha elszólitasz Uram, akkor meghalok.

A világ számára haljak meg?!

Hova menjek? Mit tegyek?

-Jöjj!

-A lakásodból ne engedd, hogy kiűzzenek!

-Tehát olyat kell vállalnom, hogy a világba
maradjak.

Az Eucharisztia szolgáló leányai jutottak eszembe.

Ők a világban élnek és szolgálnak.

2002.10.01.

Szentmise:

A szentélybe a kupola alatt megjelenik Jézus
Krisztus Urunk. Ahhoz hasonlóan, ahogyan a
mennybemenetelnél ábrázolják.

Lábai előtt egy szalag, mellyen írás van: "Azért
jöttem, hogy megáldjalak benneteket!"

-Bennünket?

A miséző papra nézett.

Igen. Te áldasz meg bennünket a pap áldásával.

2002.10.03.

Reggel ima után Jézus Krisztus megszólított:
-Hamarosan eljövök hozzád, és útba igazítalak!
-Most még csak pislákol előtted az út fénye,
akkor majd megtudod merre tovább,
-Jó úton vagy!

2002.10.07.

Esti szentmisén:
Az Úr Jézust látom az oltár mögötti szószéknél.
Karjait felém tárja. Ruhája hófehér.
-Gyere ide mellém!
-Oda! Ott nincsen hely. A pulpitus olyan
keskeny, hogy nincs üres hely melletted.
-Gyere!
-Oda menjek, melléd? Igaz, ha Te akarod, akkor
én is elférek ott.
Odamentem és megálltam mellette. Ő állt, majd
szinte megölelt és maga elé tett. Egymáshoz
simulva álltunk. Később megfogta kezeimet és
felemelte, tartotta karjaimat. Így egymás mellett
voltak kitérve kezeink. Ebben a helyzetben a
kezemen lévő gyűrűt megnézte, majd lehúzta
ujjamról. Ismét megnézte.
(Nem emlékszem mi lett a gyűrűvel)

Este ima után:

Én Uram, én Istenem!

Nagyon nehéz a szívem. Hogyan tovább?

Segíts meg engem onnan a mennyekből!

-Tudod-e minek köszönheted az életed?

-Miben vagy tudós?

-Abban, és egyedül csak abban amit közvetítesz Isten és ember között. A békét. Békét ember és Isten között. Ez a te szándékod. Ezzel nyered meg az ellenségekkel a csatát.

-Békét! Mindenkinek!

-Minden embernek!

Mert mindenké föltött ott áll Isten az Ő végtelen irgalmával. Isten irgalmából van az embernek élete és mindene, mert Ő minden jóval elárassza a világot.

-A Te békéddel Uram!

-Ezt is Tőled kaptam. Igen, sok esetben közvetítettem békét, a Te irgalmadból.

-Uram! Mert mindent Te tettél velem, bennem. Én a te kezéd munkája vagyok. Te formáltál, alakítottál a te szent akaratod szerint. Mindenben Téged dicsőítettem meg.

-Legyen meg a Te Szent Akaratod, én Uram, én Istenem!

2002.10.09.

Este szentmisén:

-Kegyelmemet általad kiszélesítem!
-Dicsőségedet az egész világon hirdetni akarom!
-Megdicsőítesz Atyám, és az én dicsőségem a Te dicsőségedet fogja hirdetni?
-Atyám szeretném ha sokan eljönnének a hálaadó szentmisére. Segíts! Kérlek!
-Győzelemre viszem ügyedet, ha a te reményed is.
-Hiszem, hogy a Te akaratodban élek Uram!
-A győzelem a tiéd Uram!

2002.10.10.

Szentmise alatt:
-Ismétlést akarok!
-Igen Uram.
A hálaadó szentmise után, szentmisében könyörögjünk, hogy tovább segítsd az ózonréteg gyógyulását a Föld felett.

2002.10.26.

-Mindenkor mindenben ott vagyok!
-Köszönöm.
(gondjaim voltak és akkor mondta az Úr)

2002.10.29.

Este szentmise után:

Ott maradtam a templomban és imádkoztam. Vártam, gondolataim az Úrhoz kiáltottak. Valami suhogó hangra lettem figyelmes. Erősen hallatszott, mintha nagyon fújna a szél.

Észrevettem, hogy valaki megállt mögöttem. Hátranéztem és egy számomra ismeretlen férfi állt ott. Kissé őszülő szakállas. Semmi nem volt nála. Elkezdett hozzám beszélni:

Ezekkel a szavakkal fejezte be:

Hosszútűréssel békében tartsál ki!

Ekkor felálltam, majd megfordultam, hogy lássam őt.

Amíg hosszasan néztem, különös békét éreztem.

-Legyen veled az Úr!

-És a te lelkeddel! – válaszoltam-

Néztünk egymásra, majd tétován elindultam. Ő leült arra a helyre, ahol addig ültem. Megálltam, visszafordultam és őt néztem. Először arra gondoltam, hogy visszamegyek hozzá, de nem tettem meg. Eljöttem, vagyis kijöttem a templomból. Nagyon megnyugtató a biztatása, amit mondott.

Isten elküldte követét, hogy útbaigazítást adjon nekem. Senkinek nem beszéltem gondjaimról. És ez az ember ismerte gondjaimat. Egyedül Isten tudja mi van a szívemben.

2002.10.29.

Szentmise:

A miséző papnak a kehely van a kezében és a kehelyből vér folyik ki. Véres lesz a ruhája. Majd mindenütt véres lesz, még az arca is. Ekkor a feje felett látom a kelyhet, mely megbillen és leönti a fejét vérrel. Mintha valaki leöntötte volna.

Megjelenik egy fehér kéz és a hüvelykujjával keresztet rajzol, mely vérből van. Mintha egy fehér falra rajzolta volna.

2002.12.24.

Karácsony szent este:

Imádkoztam. Jézus Krisztus Urunk eljött hozzám, itt állt előttem. A levegőben angyalok jönnek. Kezükben szalagot hoznak, melyet a szél fúj. Az írást nem olvastam el.

Majd a mennybolt megnyílik és a Mennyei Atya előtt találom magam. Az Ő jelenlétében megszűnt minden gondolatom. Mintha megbénultam volna és a gondolataim is.

Egy oltára mutatott, melyen ott álltam.

-Oda tettelek és ott is maradsz!

-A szívedbe ott vagyok!

-Megteszed, amit akarok.

Amikor mondta, hogy a szívedbe ott vagyok és tekintetével a szívemre mutatott, láttam a szívemet, mintha egy csillag fénye gyulladt volna ki benne.

Később felettünk milliónyi csillagot láttam és közöttük egy, nagyságával kitündökölt.

-Megszületett az Úr Jézus. – gondoltam-

-Az a csillag te vagy!

-Te születtél a világra!

-Atyám, azt akarom, hogy az egész világ térdet hajtson előtted!

A szentmiséinkre és az egyetemes könyörgésekre gondoltam.

-Segíteni fog!

Ekkor egy papot láttam. Gondolom ebben ő fog továbbiakba is segíteni.

Köszönöm, és bocsáss meg ha valamivel megbántottalak!

Oszlopok jöttek sorban, majd végül négyszöget alkottak. Mintha a szobámban lett volna.

Felette tetőzet lett, mintha sátoranyagból lett volna. Álltam és mellettem állt egy pap. Mintha előttünk tömeg lett volna. Később nagyon sokan kezét akartak velem fogni. Sok-sok kézfogás. Mellettem végig ott állt a pap, majd megfogta a kezem és kiszaladt velem.

Majd újra a sátortető alatt vagyunk. Igazgatják a tetőt, mert valami nem jól áll. Odamegy a pap, hogy segítsen. Végül nagy mennyiségű víz ömlött le és a papra ömlött. Rám nézett, de én nem lettem vizes.

Meglepődtem, de nem értettem.

2003.01.19.

Esti szentmise alatt:

A pap kezében van a kehely.

Egy szívet látok, melytől alig látszik a kehely. A szív nagyobb lesz, azután csak a szívet látom.

-Atya, Fiú és Szentlélek.

-Benne vagyok.

A gondolatom: az Oltáriszentség Krisztus, egyik az Atyával a Szentlélekkel együtt. Tehát a Szentháromság van benne az Oltáriszentségben.

2003.01.23.

Szentmise alatt látom:

Az Égből piros rózsza hullik le, megállnak a levegőben a szentélyben.

Jézus Krisztust látom. Fején tövisszörű van.

-Uram! Még mindig tövisszörű!

(Tudni vélem, hogy az én szenvedésemet jelképezi.)

A fején lévő tövisszörűt a kezével széjjel pattintja, amint megnyitja és leemeli a fejéről. Abban a pillanatban tűz ég a földön az oltárkereszt tövében, és beledobja a tűzbe és elég.

Ekkor Jézus rám tekint, boldogan mosolyog. Ekkor én is mosolyra fakadok. Örülök az Ő boldogságot sugárzó mosolyának.

Most a rózsaszálak lepotyognak a szentély padozatára. Először a miséző pap mögött, majd

folyamatosan az egész oltár körül. Még sok-sok piros (sötétpiros) esik lefelé és a szentélyben a kövezetet eltakarják, majd térdig érő magasságban mindenütt rózsza van.

-Felettük vagy!

Ekkor látom, hogy az oltár előtt állok a rózsák felett.

(A piros rózsákról a vértanúság jut eszembe. De itt az oltárnál?)

-Nem lesz nehéz hallottam! – hallottam –

2003.02.23.

Este imádkoztam:

Kértem az Urat, hogy segítsen, hogy mindent megtegyek, amit rám akar bízni. Mindig tudjam mit kell tennem.

„Add nekem a szívedet!

Az egész világot neked adom cserébe!”

2003.04. 19.

A szentsír látogatása. Imádkozom.

„Imádságodat terjeszd ki az egész világra!”

Igen, Uram.

2003.05.14.

Látom az Eget, angyalokat.

Térdelek, gondolom imádkozok.

Látom, amint nagy szemekből álló rózsafüzér ereszkedik alá, melyet angyalok kísérnek. Majd megáll a levegőben és az angyalok két oldalt mellette vannak.

Majd a rózsafüzéren lévő keresztet a kezemben tartom és nézem.

-Krisztus jelképe a kereszt, mely a kezemben van.-

A kezembe érkezett. Vagy én vagyok a kereszt.

Fölnéztem: angyalok néztek felém a rózsafüzér mellett.

-Az Ég akarata, Kegyelme a Rózsafüzér Társulatom és az angyalok segítenek. A ti segíségeetekkel van a Rózsafüzér Társulatom.

Köszönöm Uram!

Köszönöm nektek, hogy mellettem vagytok.

Fölvezet az Égbe. (tehát vezet)

2003.05.15.

Valakit vízben látok, nyakáig ér, majd teljesen a víz alatt van. Ez az ember pap.

Keresem. Majd vállamra veszem és viszem.

Gondoltam sok vizet nyelt, közben kifolyik belőle.

Viszem, amikor úgy érzem, hogy nem kell tovább vinnem, felszólítom, hogy álljon a lábára. Közben leteszem.

-Most már állj talpra!

2003.05.19.

Szentmise előtt hallottam a templomba:

„Innentől kezdve teljesen más irányba fordul az életed!”

2003.05.22.

Istenem jöjj segítségemre!

Nagyon nehéz a szívem.

Hittel elfogadtad, hogy Velem könnyű és ezzel véget ér minden. Ne légy szomorú! Ne legyél vidám se, mert ellenkeznek még a te tanításoddal. Nekik másban van a tudásuk, másképpen látják De te erős hittel vallod: az egy keresztséget, Jézus feltámadását, és az örök életet.

Éljenek abban amiben akarnak, szabad akarattal rendelkeznek. Te is. Vidd a hírt az országodról. Hogy valószínűtlenek az álmaid- mondják sokan-, de te tudod a valóság az nem álom. Valósítsd meg akaratodat, ne félj semmitől! Ami ma kudarcnak számít, holnap lehet öröm forrása. Gondolj a jövőre is, hatalommal. Benned élő hatalommal, a világ urának fogod magad érezni, ha akaratomban élsz. Abban, amiben hiszel, tovább kell vinned. Az események magáért beszélnek.

- Majd fölérík. Mikor?

Akkor már nem élsz itt láthatóan. Néha más irányba is vidd a gondolatodat. Hamisak. Tudod. Ne feledkezzél el arról az egyről. Harcol, küzd, de mindhiába. Legyőzték. Más nincs számára.

-A győzelem a tiéd. Te tudod.

2003.05.28.

Látomás:

Rózsakoszorúval a fejemem látom magam.

Táncolok, mely a boldogságom tükrözi.

Később a rózsákból egy hatalmas szív lesz látható.

A rózsák színe rózsaszín, finom illatok van.

A szívben látom, hogy ott állok. Az egyik lábam a szíven van, míg a másikkal rajta támaszkodom.

(lábfejek egymáson vannak) A kezeim felemelve, könyöktől behajlítva és mintha a vállaimmal a szívben támaszkodnék.

A látvány megváltozik:

Fehér hosszú ruhában állok valahol, a derekamnál aranyszínű kötélfogja össze. Fejemre korona kerül.

Aranynak látszik, és egy drágakő díszíti.

Tükröződjél!

Majd kereszt lesz látható a koronámon a drágakő felett.

A lélek a szívben lakik. Maga Isten lakozik a szívben.

Gondolatom: Szívvel szeretünk. Isten szívében van az egész világ.

Hallottam:

- Szeretetedben benne van az egész világ!
- Nem féket kaptál, hanem hatalmat!
- Hatalmat a világ felett!

2003.06.03.

Szentmise alatt.

Az oltáron egy kelyhet láttam. (az egyik sarkán)

- Még mindig Uram! Meddig még a szenvedés?
- A kehelyben is ott vagyok!
- Igen Jézusom! Mindig, mindenben jelen vagy. A kehelyben, az Eucharisziában, a szenvedésben is.
- Fölemelvek föléd!
- Amiről még nem is tudsz!

2003.06.18.

Zsolozsmát imádkoztuk.

Jézus Krisztust látom.

- Hamarosan eljövök hozzád!
- Valamire hívsz Uram!
- A papra tekintetem. Általuk fogom tenni?
- Magadtól fogod tenni!
- És onnan veszek magamhoz!
- Olyat teszel, amit még álmodban sem gondoltál volna!

Tehát valamit meg kell tennem, valamire elhívtál, és onnan fogok hozzád menni. Akkor ez lesz az utolsó lépés itt, a földi munkámat tekintve.

-Vajon mennyi időm van még itt lennem? -
-Az utad a te dicsőségedet szolgálja!
(Medjugorje-i utazásra készülök)
-Akkor a Te akaratod, hogy elmenjek. Köszönöm.

2003.08.01.

Medjugorje:
Jézus megjelent. A szívére mutatott, mely
aransárga fényben tündökölt. Mintha aranyból lett
volna.

-Aranyból van a szíved!

Majd kezével megérintette és kinyitotta a Szívét.
(Mintha ajtót nyitna a szíve kinyílt jobbra.)
A nyitott szívében fekete ruhában láttam magam
egy pillantásra és becsukta az ajtaját.
-Gondoltam: a Szívébe vagyok zárva.

2003.08.10.

Szentmise előtt:
Amint megérkeztem, letérdeltem, gondolatomat
Istenhez emeltem.

-Itt vagyok Uram! Jó nekem itt lennem a
házadban, előtted. Veled lenni.

Jézus Krisztust látom.

-A Szívemet adom!

-Édes Jézusom a Szívedet, nekem!?

Nem értem. A Te Szívedet nekem. Miért? Mit kellene most megtennem? Mond mit kívánsz tőlem? Oda adtam az életemet. Most mire hívsz?

Adj értelmet, hogy fölérjem ésszel, hogy mit tegyek!

A szívemet adjam? Legyek apáca? Adj Uram bölcsességet! Tudni szeretném mit kívánsz tőlem?

2003.08.12.

Reggel ima közben megszólított a Szűzanya:
-Segíts megtéríteni a világot!

2003.09.05.

„Istennek minden lehetséges” – hallottam –
Az új Rózsafüzér Társulatom megalakulásán, a Mária Iskolája Társulat működésén gondolkodtam.

Látom az Atyát. Nagyon szeretnék kérdezni valamit. Jogar van a jobb kezében. Majd a jobb tenyerem megérinti a jogar végével. Ekkor a tenyeremen véres keresztet látok. Pillanatnyilag nem értem. Tűnődöm. Később elbújok. Az Atya széken ül és én bebújok a széke alá. Ő kezével kiemel onnan és fölemel valamire, ami nagyon magas. Lent tömeget látok. Jönnek hozzám nagyon sokan.

Kérem: vegyen le onnan, nagyon magasan vagyok. Tegyen lejjebb!

Megfog a kezével, fölemel és még magasabbra helyez. Nagyon magasan látom magam.

Nem merek szólni. Attól félttem, hogy szédülni fogok, de nem szédültem egy cseppet sem.

Ilyen magasan!- sóhajtoztam-

2003.09.23.

Szentmisén:

Jézus Krisztus bejön a szentélybe, karjait kitárta, mellyel hív. Érzem a hívását, bár nem mondott semmit.

-Hamarosan jövök, hogy elvezesselek!

Jobb kezét nyújtja felém és megfogja kezemet.

Nem tudom szabad-e kérdezni hova vezetesz. Nem kérdezem. Ha akarod, megmondod, tudatod velem.

Kezemet fogva megtartott és felsegített az oltárra és ott megálltam. Majd, mint kisgyermek sétálgattam. Nagyon jó kedvem volt.

-Kisgyermekké kell lennem. Hogy befogadjam Isten ajándékát.

-Velem könnyű és ezzel véget ér minden.- jutott eszembe.

-Várom Uram! Majd felsegítesz, oda ahova szántál.

Az oltáron álltam fekete hosszú szoknya és fehér blúz volt rajtam. Jobb kezemben feszületet tartottam magasra emelt kézzel

A rózsafüzér?! – jutott eszembe- Hol van a rózsafüzér?

Ekkor láttam meg, hogy a feszületen, melyet tartok rózsafüzér csüng alá.

2003.09.28.

Evették tőlem a Rózsafüzér Társulatomat.
Nagyon súlyosan megrágalmaztak.

Rettenetes kínokat élek meg lélekben.

-Uram ez nem lehet a Te akaratod!

Vannak, akik nem gyónni mennek a paphoz, hanem engem gyaláznak és rágalmazni.

Ettől nem lesznek boldogok. Hamisságuk a pokolba vezeti őket.

Aki a rágalmakat szórta, azzal együttműködik a pap. Engem senki nem kérdezett meg, hogy igaz-e amit mondtak. Ítékeztek felettem az én meghallgatásom nélkül és az ítéletet végre is hajtották rajtam.

Jézus válasza:

Ez törvénytelen.

Aki elítélt már azt sem tudja, hogyan tudta megtenni ezt a lépést, mely adódott, de félrevezette még saját magát is. Megrágalmazni, alaptalan vádakkal illetni tégedet, aki hűségesen imádkoztál érte is minden nap. Neki ez mindegy? Egy vagy a sok közül, akinek útját állta. Senki sincs mellette,

hanem ellene. Nem oldott meg semmit. Magát alázta ilyen mélyre.

Hogy ő nem, ő nem így gondolta.....

A püspököt kérdezni fogják. Neki kell szembe nézi az eseményekkel. A szívében lesújtva érezte magát. Csődület. Haragvó nép, indulataik elszabadulva.

Ügyesen helyére teszi az ügyet. Várjad a fejleményeket!

2003.10.01.

Dómban szentmisén vagyok.

Jézus megjelenik a szentélyben.

-Ide vezettelek!

-Innen foglak magamhoz venni!

-Köszönöm.

-Köszönöm, hogy itt lehetek.

-Jó nekem itt lennem, Veled!

2003.10.09.

Szentmise előtt: A Szűzanyát látom és megszólított:

-A Mária Iskolájában kijelölték a helyedet!

-Hallani fogod, beszélnek neked róla!

-Köszönöm Szűzanyám. Hiszen a Tiéd. Neked ajánlottam föl, hogy vezesd a Te akaratod szerint, a Te Kegyelmed irányítsa minden lépésünket.

2003.10.10.

Imádkoztam és közben megszólított az Úr:

-Szüntelenül imádkozzál!

-Igen Uram! Hűséges maradok és imádkozok tovább.

- A hitterjesztés formáit megváltoztatni!
- Hogyan?
- Majd megkapod hozzá az útmutatást!

A következőket írd le:

Hamarosan fellázadnak a papjuk ellen. „Hogy mégis kiügyeskedte, hogy neked jövőd van. Később megértik, hogy neked milyen nagy az áldásod. Nekik meg semmilyenük, se hitük, mert nem hittek abban akit az Isten küldött. Vannak események, amit össze-vissza kuszáltak, de nekik minden mindegy. Legjobb ha hallgatnak és egy szót sem szólnak. Várják az eseményeket.

Fölülről döntenek úgy, hogy neked vége a haragvásnak. Értelmesen kell vezetni a népet, és nem dühtől elvakultan rohangálni.

Ügyüket bizalommal fogadd!

Van nekik elég bajuk már.

A nap sem világította volna be a helyiséget, mint a te fényed. Elvakultak. Most még félnek a jövőtől. A papjuk is odavész a ködben. Nem is érdekli, hogy mit és hogyan tovább. Viszi a keresztjét. Nem kell neki szólni semmit! Fejezze be művét.

2003.11.03.

Szentmise előtt:

Jézus Urunkat látom az oltár előtt áll.

Majd meglátom, hogy a lába szöggel átvert.
Ezen elcsodálkozok. Később a szívében is szöveget látok.

Ekkor kezével a szívére mutat.

Gondolatom: Nagyon megbántottak biztosan azért a szögek. Fájdalmas, ahogyan Veled viselkednek.

A Szíved biztosan nagyon fáj. Mit tettek megint?

Mit kellene tennem, hogy enyhítsem a fájdalmadat?

Kiesik a szög a szívéből az oltár elé és aranynak látszik.

-Meggyógyítom a lelkedet!

-Azután újra eljövök és elhívlek.

-A szögek a Te szögeid az enyémekek is, és az én szögeim a tiéd is. Az én lelkem fájdalma biztosan fáj neked is.

-Nagyon fáj!

-Most miért van aranyból?

A fájdalom, a lelki fájdalom amit megéltem csiszolt rajtam. Hűséges maradtam Istenhez.
Közelebb, közelebb Uram hozzád!

Ami olyan mély sebet okozott a lelkemben,
talán felemel. A szenvedésben is velem van az Úr.
Megsegít.

2003.11.14.

Szentmise alatt:

Jézus Krisztus bejött a szentélybe.

Kulcsot hozott. Nyújtotta nekem.

-A mennyország kulcsa. -jutott eszembe-

Egy papot láttam fehér palástban és egy kulccsal
kinyitotta a szívem és odahelyezett valamit, majd
becsukta. A becsukás pillanatában az Eukarisztiát
láttam a szívem tabernákulumában.

-Jézus van a szívemben.-

Majd egy szög volt látható a szívemben szúrva
és arra ráakasztotta a pap a kulcsot.

-Minek a szög? Nem volt még elég a
bántalmazásokból?

Kivettem a szöveget és eldobtam.

-Add vissza a kulcsot!

-Azt nekem adta az Úr.

Utána a kezembe került a kulcs. Tétováztam,
hogy hova tegyem. Végül a zsebembe tettem.

Ekkor nagyon elgondolkodtam.

2003.12.16.

Szentmisén:

Jézus Krisztus az oltárnál megjelenik. Kezében kenyér van. Kettőtöri és a kenyér belsejéből kiemel egy fészületet. Felém mutatja.

A kereszt barna színű a korpusz is. Majd a korpusz fényesen tündöklőre vált. Sugár alakban, minden irányban fehér szikrázó fény látható.

Mintha a Szívéből jött volna a fény, mely sugár alakban, minden irányban világított.

Sokáig láthattam Jézust, kezében a kereszttel, melyet felém mutatott. A jobb kezében tartotta.

-Miért mutatja?

2003.12.17.

Szentmise alatt:

Jézus Krisztus Urunkat látom. Kezeiben egy gömb alakzat látható, melyet tenyerei között mozgat és ezáltal egy kissé megváltozik a formája.

Majd a két tenyere között tartja. (Mint a harmadik kötetem borítóján látható képen.)

Úgy gondolom a Földet simogatva, formálja kezeivel. Helyreállítja a Föld egyensúlyát?

2003.12.24.

Látomás:

Látom amint megyek fölfelé egy úton, de nagyon fáradtnak látszom. Úgy vonszolom magam minden lépésemnél, úgy tűnik nem bírok tovább

menni. Kezeim a hátam mögött össze vannak kötve egy kötéllel, melytől nem próbálok szabadulni. Vonszoló magam lépésről-lépésre. Csapzott a hajam, az izzadság folyik az arcomon, melyet karom érintésével letörölök.

Fönt egy templom elé érkezem meg és leülök a földre. Ekkor lehullik kezemről a kötés és szabaddá válik a mozgásom.

Ezután látom Jézus Krisztust, amint ott ül fehér ruhában mellettem. Nem szomorú, de nem is örömteljes. Az arca tükrözi, hogy mélyen a gondolataiba van merülve. Várom, hogy mondjon nekem valamit. Sokat várok, de nem szól.

Majd átölel, magához ölel. Örülök neki.

-Ennyi elég lesz neked.

-Igen.

De mégis arra gondolok egy idő után, hogy de jó lenne, ha mondana nekem valamit. De rossz vagyok, elég nekem az ölelése, mely mutatja, hogy szeret, magához vesz.

-Itt vagyok nálad, veled vagyok.

Ezzel véget ér minden. - gondolom-

-Megérkeztem hozzád, itt vagyok!

-Nézz le!

-Látod, mi van odalenn?

-Látom. Talán nem is kell nekem ott lennem.

(Nem mentem el az éjféli misére. Pedig lélekben felkészültem, hogy elmegyek. Nagy boldogság

nekem jelen lennem az éjféli misén,
gyönyörűséggel tölti el a lelkem.

Már fel voltam öltözve és indulni akartam,
amikor azt a sugallatot kaptam, hogy maradjak
itthon. Ne menjek ki az utcára!

Biztosan így védett meg az Úr valamitől.)

-Mitől fényes a nap?

-Mert olyan fényesnek teremtetted.

-Mitől ragyognak fényesen a csillagok?

-A csillagokat is Te teremtetted olyan
fényesnek Uram!

Csillagokat látok, sok-sok fényeset. Majd egy
nagyobb csillag jön közéjük, melyet sugár alakban
fénycsóva követ.

-Nem vehetik el a fényét, ragyogását!

-Kiszélesítem az utat előtted!

-Nem tudsz róla letérni!

Tehát könnyebb lesz.- gondoltam –

-Hamarosan eljövök hozzád és elviszlek!

-Ne akarjad, hogy bámuljanak téged.

-Nagyon figyelmes legyél! Nagy sírás lesz, ha
nem figyelsz!

-Mindenben legyél nagyon megfontolt! Az
utadon is.

-Igen Uram! Igyekszem figyelmesnek lenni.

2004.01.01.

A Dómban vagyok szentmisén.

Jézus Krisztus az oltár mellett megáll. Kezei kötéllel összekötve, fején töviskoszorú. A plébános atya odamegy hozzá. Kezéről leoldja a kötelet és leveszi. Odébb tüzet látok és abba beledobja. Leveszi az Úr fejéről a töviskoszorút és azt is oda dobja a tűzbe. De amikor leemeli a töviskoszorút, Jézus helyett a plébános atyát látom ott állni.

Csodálkozom. Tehát az Úrban cselekszik. Megteszi, amit Jézus akar.

Szünet.

Jézus mondja: Áldozatot hoztam! Végő!

-Megteszem Uram, jól tudod, mindent megteszek!

-Bármilyen is legyen az áldozat, mindent megteszek.

2004.01.03.

Esti szentmisén:

Jézus Krisztust látom, hófehér lepel van rajta.

Fölém hajol és átölel. Fején töviskoszorú van.

Még mindig töviskoszorú. Szenvedni fogok, ezt jelenti.

Többször átölel az Úr Jézus. Magához szorít, majd felemel karjaiba és elindul velem.

Valahol fekvé látom magam. Mintha oltáron lennék. Itt fehér ruhában vagyok. Majd felülök és akkor fekete színű ruha van rajtam.

Mi fog történni? Milyen szenvedés előképe a tövisszuszorú?

Biztosan elég nekem, hogy Jézus magához ölel. Szeret és visz tovább.

-Uram mi fog történni. Mi fog következni?

-Nagy bánatod lesz, ha megtudod!

2004.01.08.

Írnom kell.

Csillagod magasan felemelkedett és beragyogja a világot. Nem lehet emberi erővel elmozdítani. Fogod még hallani: milyen nagy a te kegyelmed, mellyel megáldott az Isten.

Az Ő országa a te országod is, és mindenkié, akik képesek meghallani az Isten szavát.

Hívni fog! Beteljesült az írás. Benne vagy egy körforgatagban, mellyel együtt élve lesz teljessé az életed műve. Benne hagytak. Az írásba foglaltakkal együtt értenek. Megértének. Felemelve. Fölöttük vagy, tudják jól. Isten nem kényszerít senkit az Ő parancsainak megtartására, sem követésére.

Mond meg nekik: Téged sem kényszerítelek, nem lelki kényszer, hanem elhivatottság, melyet érezni boldogság.

Boldog vagy mindazonáltal is ami megtörtént.
Mert megtehették velem, amit tettek.

Nem minősül csalásnak, ha eltéved valaki!
Imádkozzon és segítek, hogy megtalálja az utat,
mely hozzám vezet. Akkor tudok vezetni, ha képes
figyelemmel lenni. A világ forgatagában könnyen
eltévedhet, megtévedhet az ember. De Isten ott áll
mögötte és segítségére siet, ha képes felismerni
Isten akaratát. Ne legyen túl messze tőle. Aki
nagyon messzire tévedt, nehezebb visszahozni a
helyes útra.

Cselekedjél bátran, okosan, és hatalommal.
Azért adtam, hogy megfelelően használd a magad
javára. Hiszen Isten dolgaiban cselekszel, és bármit
teszel, velem és értem teszed. Nem egyéni
haszonszerzésre használod, azt én jól tudom.

Minden cselekedetedben ott vagyok,
hatalommal, veled, benned élő hatalommal.
Kísérleteznek veled, hogy meddig bírod szó nélkül
elviselni a hanyatlást, amit okoztak. De te világosan
érted, hogy mi a dolgod.

Nem vitatkozni!

Nem elfutni!

Istennel lenni! Istenben élni! Vele élni!

Neki élni!

Benne kiteljesedni!

Mindent az Ő akaratában tenni!

Meghaladja az emberi értelmet, ezt ők is tudják.

Látni Istent!

Megsemmisülni Isten akaratában! (a világ számára megsemmisülni)

De valóban megsemmisülni semmivé válva az én akaratom számára.

Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

- A Te dicsőségedet akarom Uram! Érted mindent.

- A legapróbb eseményekben is észrevenni Istent, az Ő akaratát. Boldognak lenni, benne élni, vele élni.

Beteljesülés! Mindennek a befejezése a beteljesülés.

-Álomnak gondolják sokan.

De te nem álmodsz, hanem élsz! Lelkemmel. A benned élő Isten Lelkével egyesülve.

Tudom, sokszor nehéz. Nagyon nehéz! Sokan föl sem érik, hogy mennyi küzdelemmel jár a Lélek megélése.

Éljél Lelkemben!

Vigyázok rád! Fogom a kezed s soha nem engedem el!

Neked fogom megmutatni, hogy a világot milyen egyszerűen lehet vezetni, Lelkemmel úton lenni, Hozzám jönni, Velem együtt élni, szeretetközösségben. De felvállalva a sorsot, szenvedésközösséget, melyet a világ nyújt azoknak, akik Velem élnek, bennem élnek.

Foglalkoznak a hiteddel. Egyházi méltóságokat fog megérinteni. Boldogságot tudják. Látják,

hogy Velem vagy. Érdekük, hogy megsegítsenek. Bajodon túljutva csak a dicsőségen járatták az eszüket.

Sok gond és fejtörés után, megszületik a határozat. Megsemmisíteni fogják az eddigi formákat és bemutatni a te dicsőségedet.

Újra felveszik a kapcsolatot veled, és akarják, hogy a béke közvetítője légy. Közöttük élj! Velük tedd a dolgot! Hiszen maguk akarták kizárni a lehetőséget, hogy segíts rajtuk. Most viszont függenek a határozataiktól. Félnek a jövőtől. Fogva tartanak. Mindent meg akarnak tenni, ami előbbre jutást eredményez.

Még maguk is bizalmatlanok, de mégis hisznek abban, hogy Istennek tetsző határozattal kell befejezni az eseményeket. Hogy utat mutassanak, hogy a benned megnyilatkozó Isten küldötte vagy, és hatalommal vagy.

Az ő határtalan, megbízhatatlannak tartott véleményük fogva tartotta őket. Újult erővel kísérletet tesznek olyan ügyek meghozatalára, mellyel utat, kaput kell nyitni, hogy az Egyház, Krisztus győzedelmeskedjen a világ felett. Vagy világi nyelven, jobbra forduljon az Egyház helyzete a világban.

Nem a sötétség fogja győzelemre vinni a te ügyedet, hanem Krisztusban lehet győzni, győzedelmeskedni a gonosz felett.

Fogja még áldani - az is, aki le akart győzni – a te akaratodat, melyet megismerve utat mutat. A benne lévő rosszaságot is feladja majd. Még várát magára. Majd.

Fog még áldani az is, aki téged megalázott. Felfordult a világ körülötte mindenestől. Nagyon nehéz helyzetből rángatták ki.

Vallomások fogják hirdetni a te mivoltodat.

Gyönyörűen berendeznek neked egy helyet, hogy lakjál velük, Isten dicsőségére.

Bennük fogod látni az ítéletet. Fognak haragudni sokan, mert téged dicsőítenek. Szavaikkal ellened lesznek, de fogják érezni, hogy semmit nem tehetnek ellened. Nekik már minden lealkonyodott.

Életükben örvendezve fogadnak téged.

Befogadnak! Mindenkinek öröme. Még az Én örömem is ott lesz veled, benned. Sokáig élj Kegyelemben fogják hangoztatni. Tartson meg az Isten sokáig! –mondják – De nem mind igaz, vannak közöttük hamisak is.

Fogd be a szájukat! Azzal, hogy imádkozol értük, hogy térjenek meg!

Fontos! Ez a legfontosabb az ő számukra.

Ne légy boldogtalan, ettől sem. Hiszen tudod, voltaképpen nem is tudják mit cselekszenek.

Sorsod beteljesedett!

Vigyázz még az álmaidra is!

Figyelj a környezetedre is, jobban, mint eddig.
Felemás gondolataikkal félrevezetnének.

Vigyázz lelked szent lángjára, jól őrizd meg azt!
Ne feledd: Velem könnyű és ezzel véget ér minden!

A vallomások is Istent szolgálják.

Neked vallani kell hitedet ezután is, mint hitvallás! Felettük vagy és ezzel befejezted. Igaz hit egyedül Velem lehetséges!

Bennem bízva, áldozva, értem áldozatot hozva, áldozatban élni a legkedvesebb számomra. Legyél türelemmel! A jövő meglepetést is tartogat még a számodra!

Boldogságod határtalan lesz, melyben a jövő szólít, megszólít.

Mondani fogod: milyen nagyon szép az életed.

Amit a kezedbe adtam, ott is marad. A végkifejletben is segíteni fogok. Megtapasztalod az emberi sorsot és az isteni életet, melyben boldogan élsz.

Élj hitedben, boldogságban!

Isteni étellel fejezd be sorsodat, mely az enyém is!

-Áldom az Urat minden időben!

Fogod még áldani az életedet is, hogy milyen kegyelemmel teljes.

Fogadd el az örök áldozatot! Fogadd hűségesen!

Fogadjátok őszinte szeretettel, mely az örök életre szól!

2004.01.09.

Szentmise alatt:

Jézus Megszólított:

-Elrendeztem neked mindent!

-Itt vagyok melletted!

-Fényesen világítasz.

-Köszönöm. Drága Istenem Mindent köszönök.

2004.01.11.

Szentmisén este:

Jézus Urunkat látom hófehér lepelben és fején fehér töviskoszorú. Szomorúan nézem. amiért a fején töviskoszorú van. Tudom, hogy nekem szól.

-Uram, már annyit szenvedtem!

Leveszi és összehajtja, hajtogatja és mindig kisebb lesz, amikor már nagyon kicsi, mintha zsebbe tenné. Kezeit simogatja. Mintegy megtisztítja a kezét tőle. Rám néz hosszasan. Közben a haját megigazította.

-VÁLLALOD, HOGY BENNEM TOVÁBB ÉLJ!

-Igen vállalom.

-Én meg tebenned!

-Igen Uram!

Boldogság mely lelkemben volt, boldog mosolyra késztetett.

(Ilyenkor ha valaki rám néz, gondolja, hogy mitől mosolygok olyan boldogan.)

2004.01.18.

Este szentmisén:

Az Urat látom az oltár mellett áll. Nem szól semmit.

-Mit tegyek Uram?

-Szabad e tudnom nem tudom, de kérdem, meddig élhetek földi testben itt?

-Kevés ideig?

-Kevés? Istennek egy perc annyi, mint ezer év, és ezer év annyi, mint egy perc. Földi életemben mennyit jelent a kevés?

-Sokat jelent.

-Köszönöm.

-Nem tudom most mit kell tennem.

-Áldozás után megmondom.

Áldozás után kérdően gondolok Jézushoz. Kell-e zarándok utat szerveznem....Nem tudom mit tegyek....

-Engeszteljél!

-És taníts másokat is engesztelni!

-Igen Uram. Köszönöm.

2004.02.09.

Esti szentmise alatt:
Az oltár mögött a jobb oldalon fönt egy nagy
fény keresztet láttam.
Kifényesedett a keresztem. –gondoltam –

2004.02.09.

Urunk Jézus Krisztus bejön és az oltár mellett
megáll. Nézi a miséző papokat és továbbra is ott áll.
Nem szól semmit.

Később odajön hozzám. A kezembe helyez egy
keresztet, ujjaimat ráhajtja. Összefogja a kezemet,
benne a kereszt.

-Keresztet adtál Uram!

Ez kicsi, biztosan nem nagy gond jelképe.
Tűnődtem, ezen gondolataimnál és az Úr nem
mondott semmit.

Megszorította becsukott kezemet.

Még most is érzem ha rá gondolok. Mintha
együttérzését is kifejezte volna, és fogja a kezem
nem engedi el. Nem hagy egyedül. Velem van.
Segít, megsegít. Összefogott, vagyis a tenyerembe
becsukott keresztet fogja a kezemmel együtt és
megtartja.

Közben megnéztem, hogy ott van-e a kezembe,
nem e kiesett. De bizony ott volt. És amikor
kinyitottam ujjaimat, hogy megnézem, nem esett le.
Mintha beleforrt volt a tenyerembe. Néztem, hogy

ebből mi lett? Első pillanatban arra gondoltam, hogy stigma. Utána a tenyerembe beleágyazódva láttam, és elmosódott a kereszt vonala. Beleolvadt a tenyerembe.

2004.02.09.

Esti szentmisén:

A szentélybe a jobb oldalon látom a fénykeresztet, mely kb. Kettő méter magas lehetett. Vakító fehér fényből volt. Gondoltam: kifényesedett a keresztem. Majd úgy gondoltam, hogy ez az enyém és a vállamra veszem.

Kezeimbe adta az Úr és én a vállamra próbáltam emelni. Ekkor odajött a plébános úr és a vállamon lévő keresztet megfogta és az ő vállára helyezte és mondta: majd én segítek! Mindkettőnk vállán volt. Úgy, hogy egyik vége az én vállamon, míg a másik az ő vállán van.

Később a feje fölé emelte és karjaival tartotta a keresztet. Nem éreztem a kereszt súlyát csak láttam, hogy a vállamon van. Mivel a plébános atya magasra emelte azt gondoltam, hogy a súly mégis az én vállamat nyomja teljes súlyával. Igaz segít, nagyon készséges, akarja, hogy segítsen, de a súly akkor is rajtam van.

Ekkor mondtam: majd viszem én! Elbírom!

Függőlegesen magam előtt tartottam, átöleltem és vittem tovább. Többször változtattam, egyik

kezemből a másikba tettem, magamhoz ölelve tartottam. Nehezen boldogultam. Valahogyan mindig kényelmetlenné vált és akkor váltogattam, egyik oldalamról a másikra helyeztem, magamhoz ölelve kezeimmel megtartottam. Úgy tűnt, hogy már nem tudom, hogyan vigyem tovább, már erőm hanyatlott. Akkor is magamhoz szorítottam és próbáltam megtartani. Minden gondolatommal és erőmmel arra törekedtem, hogy hogyan tartsam meg a keresztet.

2004.02.27.

Uram a te akaratod legyen meg mindenben!

Aggaldmaskodtam Uram! Annyi rosszat tapasztalok meg. Annyi önteltség és irigység van az emberekben. Nem látom alázatukat. A gőg hatalmasodott el az emberekben és a felfuvalkodottság. Ettől szomorú a lelkem.

Mit tegyek Uram? Segíts!

Azt akarom, hogy megtérjenek. De hogyan tudnának megtérni, amikor azt sem érik föl, hogy milyen bűn a gőgösség.

-Azért vannak gondjaik, hogy megtérésre vezesse őket. A bajból nem hátrálnak ki, mégis olykor bajt- bajra tetéznak, de várják a szabadulást. Nincs addig szabadulás, amíg meg nem térnek! Ne engem káromoljanak, hanem nézzenek föl Istenükre, aki várja, hogy legalább jó szívvvel gondoljanak Istenre! Még az is nehezükre esik.

-Ha bajuk van, azon elgondolkodnak, hogy milyen rosszul alakulnak dolgaik. Majd ha az is eszükbe jut, hogy milyen bűnösök, és hogy változtatni kellene eddigi magatartásukon.

Akkor tekintetükkel engem keresnek. Ott kell nekik az utat mutatni, hogy merre menjenek. Szabaduljanak bűneiktől. Tegyék le terheiket, és én meggyógyítom őket!

Vagyis bűnbánat, bűnbánat, bűnbánat!

Gyónni és áldozni!

Vezekelni! Böjtölni!

Engesztelni imádsággal lehet, de a szívből fakadó jócselekedet is engesztel!

Annyi emberen lehet segíteni, sok beteg elmagányosodott ember él a világban mellettetek. Szólítsd meg, beszélj hozzá, segíts neki!

Szóval és tettel szeressétek egymást!

Ne aggodalmaskodjál! Eljön az idő, már itt is van, hogy cselekedjél. Önmagukat látják, de csak néznek és nem látnak. Mindent tudnak, csak hiszik. De nem!

A tudomány elenyészik. A prófétálás véget ér egykoron és azon túl nem tudnak semmit.

Mivel válaszolnak az előttük belátható eseményekben a Föld életében?

Csak beszélnek róla. Elterelő hadművelet. A butaságukat hangoztatják.

Isten mindenek fölött van hatalmával.

Az embernek nincs hatalma, hogy a természet rendjébe, rendet tegyen. Elrontotta. Tudja. De amikor beláthatatlanok a következmények, akkor sem fogják fel, hogy Isten jelen van mindenütt, mindenben és Ő tud segíteni.

Hol van az emberiség hite? Kiben hisz?

Önmagában?

Még a papjaim is. Ők sem fogják fel értelemmel, hogy Isten Kegyelmét kérik az egész világra.

Neked van hatalmad, de nem hiszik, csak néznek ki a fejükből és beszélnek. Azt sem hagyják, hogy megszólalj. Féltik a sikereiket. Ami tőled van azt nem! Határozottan nem! Ezzel nem szolgálnak Istennek. Hol van az alázat? Már az Egyházamat is kisajátították, úgy uralkodnak felette, hogy Isten keze munkáját tartják távol az Egyháztól.

Mintha Isten saját akaratából nem tehetne csodát, mert őket nem értesítettem, vagy kérdeztem meg tőlük, hogy engedélyezzék már, hogy belépjek ebbe a világba. Melyet az embereknek alkottam, teremtettem. A világ Istent akarja kiűzni a világból, nem adnak helyet az Istennek.

Isten nélkül elvesz a világ! Tudják! És!?!

Hívják az Istent, hogy bocsásson meg és legyen közöttük?

Nem!

Akit Isten fölkent, azt ha nem lennék vele, már a világból is kiűzték volna.

Milyen cselekedet ez?

Isten Egyházába nem engedik be. Nem állnak vele szóba. Mit akar ez itt?! Felesleges!

Ezzel mindent megmondtak.

Felesleges!

Mózes és utódai hallgattak Istenre. Hagyták, hogy szavam által vezessem őket. Most nem hallgatják meg, amit mondok. Mert ők nem hallják! De te hallod! Süketek! Nem akarnak hallani.

Nem kell nekik Isten szava, hogy segítsem vezessem őket. Elfordulnak Tőlem, ahogyan tőled elfordultak. Ezzel a magatartással magukra hagyatkoztak. Nem lehet vezetni azt aki nem képes odafigyelni, odahallgatni, hogy megtudja: mit akar az Isten.

Ezért most a saját fejük után mennek, mennek, mennek. Már egy párszor körbe járták magukat és ez így lesz addig, amíg nem hagyják, hogy Isten vezesse őket. Isten sokszor próbálkozott és keresi a megoldást, hogy engedjék már be az Egyházába. Kopogtat a szívükbe, hogy meghallgatásra találjon.

Ott állok az oltárnál és nézem, hogy milyen kevés hittel áldoztak. Sokan nem figyelnek Rám. Gyorsan bekapják és tovahaladnak. Eszükbe sem jutok, hogy legalább örülnének, a szívükbe fogadnának. Elnyelnek, és ezzel elnyelik önmagukat, nem fogadnak a szívükbe. Én jövök, de a csukott szívbe nem lépek be.

Aki vágyakozik a velem való találkozásra, együttlétre, ott, ott vagyok, és szívébe áldást hozok. Áldásom erejében él. Eltető erő, melyben gazdagodik. Sok lelki áldással, sok lelki gazdagságot viszek azok szívébe, akik nagyon szeretnek engem.

Nem is tudják, milyen nehéz a szívem, amikor a boldogtalanságukat látom a szenvedőknek. Nyújtom feléjük kezemet, fel akarom segíteni őket.

Segíts nekem! Imádkozzál és hozd elém őket, hogy megértést kapjanak a szívükbe lelkükbe és én boldoggá teszem őket. Csak segíts! Tépd le a hályogot a szemükről, hogy jöjjenek hozzám! Lássanak és akkor hisznek. A te kezed műve sok megtérés a világban. Fogod még áldani a helyet, amit kaptál. Sok-sok szertő szívre találsz, és szívekben találsz otthont számomra és ez nekem elég.

Ne legyél elégedetlen! Nem vagy oka azoknak az eseményeknek, melyek ellenedre voltak, vannak és lesznek.

Leborulva áldanak majd azért, hogy eljöttél és közöttük vagy. Figyelnek. Nem baj. Legalább van kitől tanulniuk.

Vezesd a népemet és imádkozzál!

Az Úristen veled van. Melletted áll jóban, rosszban. Kisegítelek, megsegítelek, vezetlek, mert van hatalmam feletted. Vagyis figyelsz és vezetni tudlak.

Olyan hamar bekövetkezik, amit te vársz. Csak ünnepelej nyugodtan, nagy a te örömed. Mekkora hatalommal teszel pontot a végére, annak, amit folyamatban cselekszel. Meg van az értelme. Jól tudod!

Igazságot szolgáltatasz embernek, állatnak egyaránt.

A te napod süt, világít, melyet hoz az embereknek szívükbe, lelkükbe.

Uralkodjál, mint a nap! Sugaraidat irányítsd oda, ahová szükséges.

Tündöklő napsugár vagy.

Nehéz? Nem baj! Kibírod!

Adok erőt hozzá! Bátorság!

Az öledbe hullik a kincs. Majd látni fogod!

Hamarosan meg lesz neked.

Bízzál az Úrban továbbra is! Meghozza jutalmát.

Élj Velem! Békességben!

Hozzád megyünk és benned lakunk!

Most is.

Vegyél bátorságot magadnak! Mindent elérsz, amivel megbíztalak. Az idő sürget. Halljad: A nehezen már túl vagy. Kiküszöböltek előtted valamit.

Sokáig ne érijél rá velük foglalkozni. Hatalmas a vagyonuk, féltik. Minden pillanatban őrzik. De te nem félsz! Mitől, nincs mitől.

De van félnivalójuk. Jócskán benne vannak a pácban. Haladnak még nagyobb pácba. Kísérik saját magukat, saját maguktól kellene megvédeni magukat. Az emberek előtt meg álmélnak. Odaveszett minden, amiből hasznot húztak. Ezt emlegetik folyton folyvást. Haladnak a gödörbe, amit saját maguknak ástak. Saját csapdájuk, sorba esnek bele. Ez a csapda pénz csapda. Óvakodj tőlük! Nehezen értik a te pénztelen boldogságodat. Hasznukra vagy ha meghallgatnak.

Vigyázz velük, mert hatalmas ereje van a pénzüknél, mellyel hátba ütnek, ha hagyod magad.

Ne félj! Ott leszek!

Felemelem kezemet!

2004.02.29.

Az oltárnál álló pap mellett megjelenik Jézus Krisztus Urunk.

Hosszasan nézi, szemlélődik. Később arany színű koronát tesz a fejére.

Én nagyon örülök neki.

Köszönöm édes Jézusom. Biztosan nagyon szeret téged.

Ezután odajön hozzám, és az én fejemre is helyez egy ugyanolyan koronát. Még boldogabb vagyok.

Megköszönöm. Azon gondolkodtam: miért is kaptam?

2004.03. 08.

Esti szentmise alatt:

(Előtte du. foglalkoztatott a gondolat, hogy valamit tennem kellene még ezért a világért.)

Az Atyát látom a szentélyben a kupola alatt.

Hosszasan nézett. Majd jobb kezét felemelte, a melyből fény sugárzott.

-Legyél itt minden nap!

-Tudni fogod, hogy mit tegyél!

Gondolatom: megkapom a megértést hozzá.

2004.03.22.

Zsolozsmát imádkoztam, amikor az Úr megszólított:

Engesztelésül a világért felajánlhatod az életed!

-Engesztelésül a világért? Én?

-Az én életem a világért.

-Mit tudok az életemmel tenni a világért?

-Az életem.

-Az életemmel megmenthetem a világot.

-Hogyan lehetséges mindez?

-Én nem tudom hogyan, milyen módon gondoltad Uram?

-Majd Te vezetsz Kegyelmeddel!

-FELAJÁNLOM. IGEN AZ ÉLETEM A VILÁGÉRT!

-Vezess Uram, Istenem, hogy tudjam mit tegyek!

2004.04.08.

Nagycsütörtök.

Jézus Krisztust látom, bejött a szentélybe. Nem mosolyog, de nem is szomorú az arckifejezése. Fehér lepel van rajta. A Szívénél folyik le a vére, lefolyik a ruháján. Fején virág koszorú van.

Tudni vélem, hogy valakinek hozta a koszorút. Leveszi a fejről és egy nemzeti színű szalaggal átköti.

A szentélyben valakinek a feje fölé helyezi, de szemmel látható, hogy nagy a fejére. Figyelem. Szeretném kérdezni, de nem tudok megszólalni.

Később Jézus odajön hozzám és fejemre helyezi. (azon gondolkodtam, hogy miért, miért a nemzeti színű szalag rajta.)

Azután nem láttam az Urat.

Később a szentmise alatt újra láttam Jézust a papok felett az Áldozat liturgiája alatt.

Majd láttam: amint engem áldoztat, és nem kézből áldoztam.

A szentmisén két szín alatt vettük magunkhoz az Oltáriszentséget.

Nagyon nagy boldogsággal töltötte el lelkemet, hogy Jézus Krisztus kezéből kaptam meg az Oltáriszentséget. Érezni az Ő hatalmas szeretetét. Mindent átjáró és boldogító szeretetet. Az Ő jelenlétében megsemmisülve érzem magam. Csak Ő van, csak Őt látom és érzem, és az Ő akaratát keresem. Szinte megszűnik az ember akarata, minden figyelmem, teljes odaadással, teljes önátadással Jézusban van.

Itt mondhatom, hogy eggyé váltam.
Istenben lenni.

2004.04.27.

Az Áldozat liturgiája alatt megszólított az Úr Jézus:

-Ne a kebletekre rakjátok!
-A szívetekbe tegyétek!

2004.05.04.

Szentmise alatt:

Jézus Krisztus megjelenik hófehérben. Bal kezével a Szívére mutat, mely arany színben látható és Szentséges Szívéből arany fénysugarak jönnek, melyek világítanak.

Örülök, hogy ilyen szépet láthatok. Főképpen annak az öröme tölt el, hogy Jézus Krisztus nem szomorú.

2004.05.05.

Szentmise alatt:

Jézus Krisztus megjelenik, Hófehérben, mint általában.

Odamegy a miséző paphoz és megáll a háta mögött. Egy ideig nézi. Később közelebb megy, majd egy szívet mutat neki, mely arany rózsákból van. A pap nem mutat érdeklődést.

Utána elindul felém és a szívet előttem a padra tette.

Köszönöm Uram!

Később a szív megváltozott, mindenütt aranyszínű lett. Előtte a rózsák alkották a szívet, melyben légüres részek is voltak. Most megtelt nem volt üres, hanem egy szíven voltak a rózsák.

Majd egy férfikezet láttam, amint takarítja, mintha port törölgetne le róla.

Ezután az Úr az oltárra helyezte a szívet.

-Szívedben vagyok!

Köszönöm. Elfogadta Jézus a szívemet. – gondoltam-

-Mindent köszönök Jézusom.

2004.05.12.

Szentmise alatt:

Jézus a kezét nyújtja tenyerét fölfelé fordítva. Egy véres kereszt látható a tenyerén, mely kb. 8-10 cm. (Az egyik keze volt látható számomra.)

- Hát ez? Szenvedés?!
- Te tudod Uram! Ki fogom bírni!

Lelkemben mély szomorúságot éreztem.

- Nagyobb szomorúság lesz, mint az eddigi összes szenvedésed!
- Az eddigi összesnél nagyobb!
- Ugyan mi történhet még?
- Azt hittem, hogy már nem bántanak többet.
- Ki fogom bírni, bármi legyen is az.
- Tudom Uram, adsz erőt hozzá.

Hosszasan beszéltem az Úrral, de nem emlékszem az elhangzottakra.

Itthon ima közben elgondolkodtam a dolgaim felett és megszólított az Úr:

- „Lábmosó szeretettel!”

2004.05.24.

JÁNOSHIDA

Ezen a helyen sír a Szűzanya egy Fatima-i Szűzanya szobor által.

(Imacsoportom egyik tagja megkeresett azzal a hírrel, hogy Jánoshida-i eseményekről beszéljen

velem. Megbeszéltük, hogy elmegyünk oda és ott imádkozunk a Szűzanyához.)

Zarándok testvéremmel Marikával (Szegedről történt megérkezésünk után) a temetőben meglátogattuk a Szűzanya könnyező szobrát. Közösen hangosan elimádkoztuk a fájdalmas rózsafüzért, ezt követően litániával és énekkel, délben az Úrangyalával köszöntöttük a Szűzanyát.

Odaérkezésünkkor a Szűzanya arca és szeme teljesen be volt dagadva. Ima közben láttam, hogy most le van lappadva és tekintete is látható.

Megkérdeztem Marikát: Te milyennek látod most a Szűzanya arcát? Azt kérdeztem: te is látod amit én látok?

Marika válaszolta: lapadt a dagadás a szobor arcáról és látszik a tekintete, és ránk néz.

A Szűzanya nagy szeretettel nézett ránk, olyan nagyon jóságosan, hogy amint találkozott a tekintetünk, sírva fakadtunk. Majd a szívemben éreztem szeretetének sugarait és hallottam, amint mondja:

Szűz Mária szavai:

- **Köszönöm, hogy eljöttetek hozzám!**
- **Csökkentettétek fájdalmamat, hogy itt imádkoztok!**
- **Papjaim miatt sírok!**
- **Beszéljete rólam!**
- **Félvállról vesznek!**

- **Küldjétek az embereket Hozzám!**
- **Akiknek sok gondjuk, problémájuk van, jöjjenek ide,**
- **Imádkozzanak Hozzám és én megsegítem őket!**
- **Mindenkit várok, hogy jöjjenek és imádkozzanak Hozzám!**

- Szűzanyám tudod, hogy nagyon szeretném, ha az egész világ térdet hajtana előtted és Szent Fiad előtt. Én igyekszem, mindent megteszek, hogy minél többen térjenek meg. Imádkozzanak! Segíts, hogy megtérjen a világ!

Mária, keresztények segítségére ünnep a mai nap.
2004.05.28.

Szűzanyát látom hófehérben. Nagyon örülök neki. Rövid idő múlva Jézus ott áll mellette, és Ő is hófehérben látható.

Nagyon szép környezetben látom Őket. Mintha üveghegyek lennének a háttérben. Mellettük egy kivirágozott tulipánfa. Gyönyörű. A fény beragyog mindent.

-gondolatom- én mikor leszek hófehérben?

Ekkor Jézus Krisztus mellett látom magam, ugyanolyan fehérben mint Ők.

Menjünk az Atyához! Mondja Jézus.

Kézenfogva odavezet.

Bocsánatot kérek Istentől.

Gondolataimért, melyek talán nem kellenének.....

Várom, hogy szóljon hozzám.

Megköszöntem minden kegyelmét, melyekkel kísérté utamat, hogy adott erőt minden baj elviseléséhez, és volt türelme velem foglalkozni, vezetni és, hogy eddig elértem.

Nem emlékszem mit mondott nekem.

Különös megnyugvást éreztem a lelkemben, mely áthatott, boldogsággal átítatott.

2004.06.06.

Az Úr hangját hallottam:

- Nem kell még szétoztani a vagyonodat!
Van még időd!
- Volt valami melletted, ami nem tetszett
nekem!
- Igen Atyám! Nem tudom mi volt.

Később a tengert látom. Gyönyörködök benne. Nagyon messzire a vízen vitorlás hajót látok. Halad a part felé. Minél közelebb van annál nagyobb és egy hatalmas hajó érkezik a part közelébe. Valaki egy csónakot tesz a vízre, mellyen szintén van vitorla. Valamit ledob majd lejön a csónakba. Kijön a partra. Hív engem, hogy menjek. Mintha élém térdelt volna és tovább kérlel.

Én megrázom a fejem és kimondom: nem megyek!

Mégis invitál, hogy oda visz a hajójával. (nem tudom ki, az arcát nem látom.)

- Nem, nem megyek!
- Akkor mit csinálsz?
- Nézem a tengert innen és gyönyörködök benne. Nekem itt kell maradnom, nem mehetek másik helyre.

Kissé odébb megyek és leülök a kavicsos parton.

2004.06.06.

Szentmise alatt:

Látom Jézus Urunkat.

Kérése hozzám: Válassz magadnak papot!

Őt választom! Ránéztem a miséző atyára.

- Mondd meg neki!
- Arra gondoltam a kérdés után, hogy egy papnak mellém kellene állni, hogy tovább haladjak az utamon. Elolvassa a kéziratom és segítsen a könyvem kiadatásában.

2004.06.13.

Szentmisén szólott az Úr!

Jézus Urunkat látom, a püspök mögött jobbra.

- Uram!
- De jó, hogy itt vagy. Tudom a Szentségben is itt vagy.
- Tovább viszlek!
- Neki bepiszkolva lesz a munkája.
- (Meglepődtem.)
- Tudom Uram, Te igazságos vagy mindenben.

2004.06.15.

Szentmise alatt:

Jézus Krisztus megjelent.

- Kettétöröm az életedet!

Láttam amint fényben állok. Egy vonal elválasztott a körülöttem lévőktől, de azok sötétben álltak. A sötét rész lassan odébb csúszott és eltávolodott tőlem. Én maradtam a fényvel körülöttem ugyanazon a helyen. Gondolatom: a sötétségtől megszabadított az Úr.

2004.06.19.

Szűzanyát látom a szentélyben.

- Köszönöm, hogy eljöttél drága Szűzanyám!
Várom, hogy szóljon, de nem szól. Rövid idő múlva piros rózsacsokor van a kezében. Látom amint előtte térdelek. Kezembe adja a rózsacsokrot.
Megköszönöm.

Utána nem látom a Szűzanyát. A rózsacsokrot nézem. Nagyon sok piros rózsa. Nagyon örülök. Közben arra gondolok: miért kaptam?

2004.07.02.

Szegeden van a Szent Antal ereklye. Elmentünk a felsővárosi templomba, hogy ott imádkozzunk előtte. Amint jöttek érte, és vitték, imával kísértük ki a templomból. Amikor kiértünk a templomból

láttam az ereklye fölött Szent Antalt. Mosolyogva integetett.

- Gyertek!
- Utánam!
- Sok hely van még!

Nagyon boldognak láttam és én is boldogan visszamosolyogtam.

Keresztlányommal voltam ott, aki akkor már elfogadta az Úr hívását. Akkor látogatóban volt itthon. Rögtön megsúgtam neki, a történést, mivel többes számban szólított meg. Őt is megérintette a lelkében, melytől lelki boldogság tükröződött az arcán.

Nagyon nagy lelki élményt jelentett számunkra, és jelent még most is amikor írom e sorokat lelkemben különös boldogságot érzek. A nagy lelki élmények erőt sugároznak, melyből töltekezhetünk örömben és boldogságban erősödünk, mely rajtunk átsugározhat a világba és mások is erőt meríthetnek belőle. A szentek hite, mindenkor a hit erejével érinti meg az ember lelkét és komoly megtéréseket eredményez. A jelenlétükkel, a kisugárzásukkal segítenek bennünket. Bűnbánatra és megtérésre indítanak.

2004.07.08.

Szentmise előtt a templomban imádkoztam .
Jézus megszólított: Várjad a megtestesülésemet!

- A megtestesülétedet?
- Igen Uram!
- Várlak!

2004.07.09.

Reggel szentmise alatt:

- Ott leszek az oltárodon!
- Vigyázni fogok rád!
- Köszönöm Uram, köszönöm.

Jó volt hallanom, hogy vigyáz rám az Úr.
Tudom, gondomat viseli. Mégis jó érzés hallanom.
Hiszen olyan sokan vannak ellenem. Kell, hogy bátorítson.

2004.07.22.

Szentmise előtt:

Látom az Urat. Jogar van a kezében, rámutat egy helyre. Majd igazítani látszik valamit, hogy hely legyen és felszólított:

- Ott legyél!
- Hol legyek?
- Ott, ahol vagy!
- Köszönöm.

Ugyanezen a napon este szentmise után imádkoztam, és közben szól hozzám Jézus:

- A szívedben tűz ég!
Nyílve szót láttam, mely a szívembe hatolt.
- Éles lesz!

Szomorúan gondoltam, hogy megint bántani fognak, mely éles lesz. Valószínű fájdalmas lesz.

Ekkor mondta az Úr: A nyíl mely a szívedbe hatol a szívedben a parázshoz ér, és megégeti, meggyullad és elég. Sajat magát égeti el.

2004.07.31. délután:

Templomot látok, melynek falai fehérek és két torony mutat az Égre, Urunk Jézus Krisztus keresztjével.

Mellette egy aranykupolájú épületet látok, melyből csak a kupolát látom, de tudom, hogy egy épület teteje.

A két építmény egymáshoz közel látható. Majd az aranykupola oda csúszik a templom oldalához és belecsapódik. Ekkor a torony, mely közelebb van hozzá, leomlik. Kevés idő elteltével a másik torony is ledől.

A templomból jönnek ki az emberek. Nem menekülnek, csak kijönnek. Mintha körbemennének, mint akik saját magukat járják körbe, majd továbbmennek. Vannak, akik megállnak és a fák mögé állnak és visszaneznenek, báméskodnak.

Lelkem a látványtól nagyon szomorú.

Később két torony emelkedik a leomlottak helyére, melyek karcsúbbnak látszanak és sokkal magasabbak, mint az előzőek és mintha fölérnének az égbe.

Később meglátok egy templom ajtót, elindulok. Az ajtó be van zárva. Én eltolom az ajtókat kétfelé és belépek. Utánam rögtön be is csukódik. Majdnem odacsukta a ruhám és a fátylam, olyan gyorsan összezáródott.

(fekete ruha van rajtam és fejemen fehér fátyol)

Megállok a templom közepén. Álldogálok, mint aki nem tudja merre menjen.

Az Úr megszólított:

- Gyere közelebb!
- Látod, nem engednek hozzád közelebb!
- Indulj el és Én segítelek!
- Mit kellene tennem?
- Harmadrendekből is elutasítottak.
- Alapítsak egy rendet!?!
- Indulj el most!

Mélyen gondolataimba merülök: A Ferencesekhez mentem és kértem vegyenek fel a harmadik rendbe. Elküldtek. Azt mondták: nincs harmadrend.

Világban élő sarutlan Kármeliták sem vettek fel, mondván nincs hely.

- Milyen harmadik rend legyen?
- Világban élő Jézus szolgálói.

2004.08.04.

Szentmise előtt szólott hozzám az Úr.

- Ne engedd, hogy hozzád dörgölőddzenek, mert piszkosak!
- Téged is bepiszkolnának!
- Érted?
- Gondold át!
- Köszönöm Uram!
- Értem.

2004.09.10.

Este szentmise után:

Uram, olyan régen láttalak!

Kis idő elteltével megláttam Jézust a padsorok felett. Ott állt előttem a levegőben.

- Nem sokat adtak az életedért!

A szívénél a ruházatán kívül véres volt a ruhája. A vér megszáradt a rajta. A lelkemben nagy szomorúságot éreztem. Gondoltam miért?

- Érted? Benned szenvedtem!
- Most már könnyű lesz.
- Könnyezett. Vérral könnyezett.
- Te is hallani fogod!

Tovább néztem, hogy a szívénél sebzett és véres. Nem tudom mi következik, de iszonyatos lesz. Véres könnyeivel fog sírni az Úrjézus.

Ilyenkor rettenetes szomorúságot érzek belülről a lelkemben, mely kihat az életemben. Nem tudom elfelejteni, vagy megfélekezni róla. Inkább magamba roskadok és mint sebet viselem a lelkem mélyén, amiről csak én tudok. Olyan szomorúság

ez, ami elől menekülni nem lehet, mely az életem része, de mégis megvisel. Nem beszélek róla, mert nem kell megosztanom senkivel. De ugyan kivel oszthatnám meg, hiszen nem értenek. Akik nem hiszik a kegyelmet, mely rajtam keresztül lép ebbe a világba, jobbik esetben is csak megmosolyognak.

Jézus szenved értem, bennem a megpróbáltatásokban, és én benne szenvedek, vele együtt érző szívvel, benne élő szívvel. Két szív egyesülése, mindenben együtt lenni és érezni.

Mert benne élünk, mozgunk és vagyunk.

Odaadtam az életem Krisztusnak, teljes önátadással. Cselekedjen bennem, általam. Legyen meg az Ő akarata mindenben.

Akkor is öröm forrása a Vele való együttlét, amikor gyaláznak bennünket. Mert Vele élni Neki élni nagyon szép. Végtelen irgalmával lehetőséget ad az embernek, minden helyzetnek fölé emelkedni és Isten dicsőségében örülni.

Mert megtehették velem, amit tettek.

De én hűségese maradok és örülni tudok a fájdalmak felett is.

Aki képes Jézusra, mint megváltójára tekinteni az képes együtt érezni Vele.

Leírok egy történetet:

A húsvéti szent három nap nagypéntek. A kereszt hódolatnál, amikor hódolatunkat fejezzük ki a feszület előtt. Elmélyedtem gondolataimban, majd

feltekintettem és láttam, amint egy hívő odatérdelt az Úr elé, megérintette és abban a pillanatban sírva fakadt, zokogott. Amint felállt könnyeit törölgette és nagyon sírt.

Engem is megérintett a mély hite. Átérezte, hogy Jézus érte is szenvedett, ártatlanul vállalta a kereszthalált. Meghalt értünk emberekért. Az érzelmei áthatották szívét, lelkét. Együttérzése olymértékű volt, hogy zokogásba torkollott. Elért a szíve Jézus szívéhez és ha egy pillanatra is egyesült vele, osztozott fájdmájában.

És a te szíved mekkora távolságra van megváltód szívéből?

Tudsz Vele együtt érezni?

A világban naponta milyen nagy megbántások érik Megváltónkat és szenvedést okoznak neki.

Aki szeretik Jézus Krisztust, azok nem akarják megbántani, mert nem akarnak fájdalmat okozni.

2004.10.13.

Fatimai engesztelés volt a Jánoshida-i templomban. Az Imacsoportunk tagjaival elmentünk imádkozni.

Jézus Krisztus megszólított engesztelés közben:

- Az értelmekkel gondold át ne a szíveddel!
- Mindig én vagyok az első az életedben!
- Igen. Mindent neked köszönhetek, minden a Te ajándékod.
- Te adsz erőt mindenhez.

- Te gyógyítottál és tartottál meg és vezetsz.
- Kérlek, vezess tovább!

Az engesztelés után a templomból elmentünk a temetőbe. Ott van a könnyeit hullató Szűzanya szobor. Nagyon sok csoporttal együtt sorba álltunk, hogy a Szűzanya előtt imádkozzunk. Amikor a csoportunk odaérkezett hangosan imádkoztunk.

Rögtön megszólított a Szűzanya:

- Apadtak könnyeim!
- Olyan sokat imádkoztatok, de nem elég!
- Látod én megbocsátok!
- Most is megbocsátok!
- Sokaknak megbocsátottam.
- Elsősorban Fiamnak szolgálsz és utána nekem!
- Mindig Ő legyen az első helyen az életedben!
- Köszönöm Szűzanyám. Mindent köszönök.

Természetesen, amivel a Szűzanya megbízott megteszem. Gondolatomban ott volt, hogy Jézus is ad feladatot és a neki adott igennel Őt kell szolgálnom.

Sokat gondolkodtam az utóbbi időben, hogy amennyiben nem lesz elég időm mindenhez, akkor hogyan tovább. Ezekre a bennem felmerült kérdésekre kaptam meg a választ.

Közben több év telt el, amikor írom ezeket a sorokat. Nem kellett egyszer sem külön állást foglalnom, hogy melyik kapott feladatom az

elsődleges. Egyértelmű lett minden. Talán úgy mondhatom, hogy egymásba olvadtak az események.

2004.10.11.

Szentmise után imádkoztam a templomban és Jézus megszólított:

- Most is kaput nyitok előtted!
- Milyen keresztül beléphetek a Te országodba.
- Hozzád megyek Uram Teremtőm!
- Az út hozzád vezet azon a kapun keresztül.
(közben könnyeim megindultak)

2004.10.22.

Este szentmise alatt:

Fényes, nagy aranszínű feszületet látok, bent a szentélyben. Én is ott vagyok látható és aranszínű korona van a fejemen.

- Soha többet nem veszek el tőled semmit!
- Köszönöm Uram! Mindent köszönök!

2004.10. 30.

Egy kedves ismerősöm felhívott telefonon és elmondta, hogy Nagyváradon egyik templomban a Szűzanya ikon könnyezik. Napok óta folynak könnyei.

A templomot nem régen építették. A Szűzanya ikont egy régebbi templomból hozták ide.

Nagyon meghatódva hallgattam. Lelkemet

szomorúság hatotta át ennek hallatán.
Megemlítettem, hogy jó lenne elmenni hozzá.
Megbeszéltük az időpontot, hogy mikor mennek.
Eljönnek Szolnokról Szegedre értem és engem is
szívesen elvisznek.

Amint a templomhoz érkeztünk különös
nyugalmat éreztem. Meghatódottan léptem a
Szűzanya ikon elé, letérdeltem. A Szűzanya rögtön
megszóltott.

Kérte, hogy mondjam a zarándok társaimnak az
üzenetét.

Felszólítására felálltam és odamentem hozzájuk
és tolmácsoltam, üzenetét.

Amit személyesen nekem mondott:

- Támadni fognak!
- Azt mondják: a nagy tudatodból akarnak
elvenni!
- Fogom a kezed!
- Köszönöm Szűzanyám! Mindent köszönök!

Meghatódottságomban elindultak könnyeim.
Tűnődtem. Jó volt ott lenni. Nagyon nagy lelki
élmény volt hallani a Szűzanya szavait. A jelenlétét
érezni. Mintha nem is lettem volna ebben a
világban. A mennyek országában éreztem magam.
Azt a lelki örömet és békét, amit akkor éreztem,
nem tudom másképpen szavakba önteni.

Ezek az élmények olyan mélyen megérintenek,
hogy szeretnék mindig ebben az állapotban lenni.

Vágyódom az Égiek után. Jó lenne minden időmet a templomba tölteni, ebben a mély vágyakozásban. Ott megérint a Szentlélek ereje és boldogságot ad. A lelkemben nagyon boldog vagyok. Olykor megszűnik a világ számomra, mintha nem is lenne rá szükségem. Akkor az a jelen van amiben vagyok, az, az élet és semmi más. Ez az élet tart meg. Adja nekem a mindennapi életben a lelki békét.

Hogy tudjak Istennel lenni, lelki közösségben.

Ha másra irányulna figyelmem, nem hallanám meg amikor szólnak hozzám.

Lelkileg csendben lenni, akkor még azt is érzem, hogy meg akarnak szólítani és akkor fokozottan figyelek és várom, hogy szóljanak hozzám. Mielőtt megszólítana az Úr, érzem a jelenlétét.

Különös eseményekkel együtt élni nagyon jó, de nagy feladat is. Mindig, minden helyzetben, a belső lelki csendet megteremteni. Mindig késznek lenni a figyelemre. És meghallani.

Meghallani Isten szavát.

Ugyanakkor ennek a világnak a zajában élek én is. Nekem is gondoskodnom kell magamról, megélhetésemről. Ugyanannyi elfoglaltságot jelent mint másnak.

Igyekszem megfelelni Istennek.

Jó ebben az állapotban élni.

2004.11.03.

A Dómban szentmise alatt:

Jézus Urunkat látom. A fején töviskoszorú, mely lazán van a fején. A töviskoszorú lazán a haja felett van. (Előzőleg a homlokát fonta körbe, és látszott hogy szorosan, mert vérzett is tőle.)

Kezével kissé igazgatta, de a haja felett volt továbbra is.

Kis idő elteltével lerepült a fejéről.

Mondott is valamit. (de nem emlékszem rá.)

Később fekete rózsát láttam az oltáron. Úgy éreztem nekem hozták.

- Fekete rózsa. Mit jelenthet számomra?
Egy kezet látok, amint fekete rózsát helyez az ott lévőre. Keresztbe tette rajta.
- Kereszt!
- Az andráskereszt jutott róla eszembe.
A kéz elrendezte. Majd két szál rózsával kiegészítette. A négy szál fekete rózsa latin kereszt formát alkotott, úgy hogy a rózsák voltak a kereszt szárainak a végén.
- Fekete rózsakereszt.
Jutott eszembe, mellyen mélyen elgondolkodtam.

2004.12.05.

Szentmise előtt a Dómban.

Megszólított az Úr:

- Üdvözöllek a szentek között!
- Én a szentek között!?

- Örülök neked!
  - Igen itt vagy a szentekkel!
  - Uram, Teremtőm a Te szent színed előtt vagyok.
  - Valóban eljutottam a Te szent színed elé?
  - Itt vagy!
  - Istenem de jó hogy eljutottam eddig. Hozzád!
- Mintha megszűnt volna körülöttem a világ. Az Isten jelenlétét éreztem. Lelki boldogságomban semmi nem jutott eszembe. Boldogságot éreztem a lelkemben. Szóval nem lehet kifejezni, csak érezni, átélni lehet.

2004.12.09.

Szentmise, este:

Jézus Urunkat láthatom. Az oltárnál áll.

Amint figyelek az oltáron meglátok egy papírlapot, melyen kézírás látható. Nem olvastam belőle, de észrevettem, hogy a lap aljára az én nevem volt írva.

Csodálkozva figyeltem.

Kevés idő elteltével Jézus kérdezett:

- Jössz?
- Igen, megyek.
- Ahova hívsz, megyek Uram!

Vajon mire hívott el? Megzavart, hogy a liturgiára is próbáltam figyelni, hogy ha kell felálljak. Tovább nem halottam semmit.

Ilyenkor szomorú vagyok. Csak Jézusra kellett volna figyelnem. De már bántalmaztak azért is, hogy térdeltem, amikor fel kellett volna állnom a liturgia szerint.

2004.12.19. d.u.

Látomás előtt:

Még van időd Karácsonyig jóvátenni, amit nem tettél meg!

A tengert látom. A parton állok. Hullám jön és elér hozzám, engem érintve. Jézus ott áll mellettem és átölelve tart engem. Jön egy másik hullám, mely szintén ránc csapja a vizet.

- Miért nem állítod meg? Mondja Jézus.

Felemelem a kezem és parancsolok a tengernek, mely lecsendesedik. Nyugodt, békés a víz.

- Igen Uram! Parancsoljak. Emeljem fel a kezem. Befolyásoljam hatalommal az eseményeket. Értem!

- Látom, amint sétálok a tengerparton, látszanak a homokban a lábam nyomai. Utána látom Jézus Krisztus ül a homokban egy farönkön. Oda ülök mellé. Kezemmel a homokot mozgatom. Piszkos lesz kezem, lábam.

- Hagyd abba! Ne tedd!

Befejezem. Bemegyek a tenger vizébe és lemosom magam. Még alá is merülök, hogy minden port lemossak magamról. Utána odamegyek Jézushoz és mellé ülök.

Közben arra gondoltam, hogy meg fogok gyónni,
hogy teljesen tiszta legyek.

Ott ülünk, Jézus és én. Csend van.

Nem tudom mit tegyek?

Hogyan tovább?

Nem tudom mit vár tőlem az Isten jelen
helyzetemben.

Ekkor szólított meg az Atya:

- Még van időd Karácsonyig jóvátenni, amit
nem tettél meg!

2004.12.24. este.

A gyertyák égtek. Imádkoztam. Egyszerre olyan
csendet éreztem, amely csak az Isten jelenlétében
lehetséges.

- Eljön az Isten! Emmanuel!

Mély béke és csend van körülöttem. A
gyertyákra néztem, teljes a mozdulatlanság. Ez
gyönyörű érzéssel töltötte el szívemet, lelkemet.
Mintha nem is létezne körülöttem a világ.

MEGÉRKEZETT A KISDED!

Nagy fényben látom a szoba közepén. Nagyon
szép. Nézem. Várákozom.

Odatérdelek elé.

Keresztet vetettem. Bocsánatot kértem minden
bűnömért.

Kértem: tanítson meg, hogy tiszta legyek és az Ő
fényében ragyogjak!

- Állj fel! (Abban a pillanatban nem álltam fel és újra mondta.)
- Állj fel! (felálltam)
- Állok. Koronát látok, mely aranynak látszik. A fejem felett van.
- Ez a korona a tiéd is!
- Megdicsőítesz?
Gondolatom: Ezt a koronát nem kell látni az embereknek.
- Isten ajándéka!
- Köszönöm.
- Nagyon vágyódtam benned örülni!

AZ ATYÁT LÁTOM FÖLÖTTÜNK!

- Az egész világ a tiéd!
- Az enyém? Hogyan lehetséges?
- Az egész világot megtérítheted!
- Mit tegyek, hogy megtérjen a világ?

A KISDED ELŐTTE RAGYOG.

- Te azért jöttél, hogy üdvözítsd az egész világot. Megtisztítsad az embereket, lemossad a bűnöket, hogy üdvözüljenek.

És én, hogy megtérjen az egész világ? Akkor segítesz Uram, hogy megtérjen a világ.

- Mit tegyek? Nem tudom?
- Te vezetsz Uram! Tudom felajánlottam a viláგért életemet, és Te Atyám megadod hozzá a kegyelmet.
- Vezess Atyám, hogy megtérjen a világ!

- Egyedül vagy ezen az estén. Sajnálod?
- Nem. Nem sajnálom.
- Nem vagyok egyedül, mert az Ég velem van.
- Lélekben az Égben vagyok.
- Nagyon jó nekem így.
- Valóban hozzád emelem a lelkem Uram!

Ekkor megáldoztam.

Láttam az Eucharisziát, utána a számban éreztem és lenyeltem. Éreztem amint lenyeltem.

Köszönöm! Köszönöm, hogy megáldozhattam.

Köszönöm, hogy hozzám jöttél.

Olyan béke van a szobában, hogy ebben a békében lenni, számomra annyit jelent, hogy megszűnik a világ.

Velem van az Isten.

Közben csonkig égtek a gyertyák.

2005.01.16.

Szentmise este:

Áldozás után mélyen a szívembe merülve voltak gondolataim.

- Milyen jó annak, aki áldoztat. Gyönyörű ott az oltárnál szolgálni. Kezében van Isten, amikor áldoztat. Istent közvetíteni, adni, kiszolgálni.
- De jó neki!
- Neked a szívedben, a szíved tabernákulumában van Isten!
- Az én szívem?
- A szíved tabernákulumában!

- Melyben ott van Isten.
- A szívemből kisugárzik Isten az emberekre.
- Isten kisugárzásával megéri az embereket az én szívemen keresztül. Tőlem, velem, rajtam keresztül. Közvetíti szívem tabernáculuma melyben ott van Isten.
- Gyönyörű! Erre eddig nem is gondoltam.
- Én Uram! Én Istenem!
- Köszönöm!
-

- 2005.02.04.

Este szentmise alatt:

Az Úrfelmutatás alatt Jézus Krisztus eljött hozzám. Az Oltáriszentséget hozta a kezében, majd megáldoztatott és a papokat is.

Majd nézett reám nagyon szomorúan.

Meg akartam kérdezni, hogy miért olyan szomorú, de Ő a gondolatomra válaszolt.

- Fáj nekem ,olyanokat gondolnak rólad!
- Eljövök, segíteni fogok neked!
- Gondolatom: már megint mit terveznek, mert Urunk segíteni fog. Vagyis szükséges lesz a segítsége.
- Ne vétkezzél!
- Igen Uram! Igyekszem, hogy nagyon jó legyek.
- De ma is sikerült olyat gondolnom, mondanom. Talán nem kellett volna. Pedig igaz

amit gondoltam. Talán nem bűn amikor észreveszem a gonoszságot, ami igaz.

- Azt mondtam, hogy ez a gonoszság, aljasság. Sajnálom.

- Segíts Jézusom!

- Igen Uram, jó leszek.

2005.02.14.

Jézus Krisztust látom.

Kezében aranszínű töviskorona. Forgatja kezében.

- Most is töviskoszorút hoztál?!

- Még mindig?

- Kiigazítom! Rosszul állnak a sorok.

- Talán azért igazítasz rajta, hogy a tüskék ne sértsék a fejemet.

- Gondoltam a fejemre helyezi, de nem került oda.

- Eljövök hozzád!

Vége lett a látomásnak. Elgondolkodtatott.

A szenvedésem útján fog igazítani, valamit a helyére tesz.

2005.02.17.

Szentmise alatt:

Az Úrfelmutatás kezdeténél Látom Jézus Krisztus Urunkat.

A töviskoronát látom egy pillanatra, amit három nappal ezelőtt láttam a kezében.

- A tuskéket meghajlítom, visszafordítom, hogy azokat szűrjék, akik ezeket adták neked!

(gondoltam: én ezt nem kértem)

- A kegyelem, amit kaptál szívedben van.

- A te kegyelmed fényével, melyet a szívedből sugáرزol, hozzám emeled őket!

- És a kezemmel?

- Igen. A kezeddal emeled föl, mely kegyelem.

- Hozzád!

- A kezemben a kegyelemmel, a Te fényed, melyet kapnak tőlem. A Te fényed mely sugáرزik rajtam, kezemem keresztül, emelem föl őket.

- A szívem fényéből, fénysugarából kapnak. Elér hozzájuk, megérinti őket és feléd Jézusom, feléd emelem a lelkeket.

- Értem.

Szűzanya is eljött. Gyönyörű!

Kevés ideig szótlanul néz le a miséző papokra.

- Szívem sugarával felemelem őket!

A szentmise egyetemes könyörgései befejezésében a pap a Szűzanyához könyörgött:” A Szűzanya oltalmát kérjük, segítsen bennünket!”

Szűz Mária hófehérben van. A ruhája és felette a palástja is fehér. A palástja szélét aranszínű csillagok szegélyezik. A fején aranyrózsákból van koszorú. Haja sötétbarna színű.

Kezeit felém tárja.

Szívéből fénysugarakat látok, de a szívét nem lehet látni. Tudni vélem, hogy onnan jönnek a vakító fehér fénysugarak.

Lerajzoltam a látottakat.

Bocsánat Szűzanyám, de nem tudtalak olyan szépre lerajzolni, mint amilyennek láttalak.

2005.03.02.

A szentmise alatt látom az oltár és a papok mögött megjelenni az Úr Jézust.

Majd egy fakereszten látom megfeszítve.

Kevés idő elteltével lelép a keresztről, és ott áll a szentélyben. Kezeit fölemeli vállmagaságban. Úgy látom, mintha egy fehér kereszt lenne.

Ekkor megszólaltam:

- Értem!

- Te magad vagy a kereszt!

Később sokat foglalkoztatott a gondolat, hogy miért mutatta nekem az Ég.

Lejött a keresztről! .....

Gondolatom:

Nem a kereszten kell Istent, Jézust keresni. A szívekbe akar jönni. A szívünkbe kel befogadni, hogy munkálkodni tudjon bennünk és ezzel a világban.

Az Ő dicsősége így tud, vagyis a szívünkben tud tovább ragyogni és akkor Jézus boldog bennünk, velünk a világban.

2005.03.04.

- Angyalaim figyelnek!
- Amint lehetséges lesz megnyitják az utat, hogy tovább lépj!
- Köszönöm!
- Ott okoskodnak előtted, hátráltatnak az egyházban lévőök.
- Okoskodásukkal nem lehet bejutni a mennyek országába.
- Mond meg nekik: Isten akaratát kell megtenni!
- Nem okoskodni kell!
- Kisgyermekké válni! Gyermeki lélekkel az Úrra hagyatkozni.
- Nagyon sok pap nem képes erre!

2005.04.02.

Máriaradna.

A kereszttutát imádkozzuk.

Jézus Krisztust látom, amint fölöttünk áll.

- Kinyújtom karomat!
- Fölemellek!
- És megtartalak!
- Köszönöm Uram!

2005.04.05.

II. János Pál Pápa halála után az érte bemutatott szentmise előtt imádkoztam érte.

Láttam őt és megkérdeztem tőle: Isten országából most hogyan látja, mit mondana?

- MEGTANULNI MEGBECSÜLNI
MINDEN EMBERT!

- Gondolatom: Minden embernek Isten adta a lelket, vagyis Istentől ered. A lélek által Isten jelen van az emberben.

Benne élünk mozgunk és vagyunk.

2005.05.12.

Szentmise alatt:

- Az eseményekben meglátod a jövőt!
- Ott maradsz erőd végső határáig!

2005.05.24.

- Szegényeim!
- A szegények jönnek hozzám!
- A gazdagok szíve, mintha kő lenne a szívükbe.
- Mintha kővel lenne telerakva a szívük, olyan keményszívűek.
- Nehezen tudom megnyitni a szívüket, szívük keménysége miatt.

- Jönni fogok hozzád!
- Ott leszek!
- Tudom nagyon nehéz a szegénység.
- Ne féljetek!
- Imádkozzatok és gazdagok lesztek!
- Szívetekben lesztek gazdagok.

2005.05.28. de.

- Isten dicsőséges fényében ragyogsz. Fénylik a te csillagod és haladsz az utadon. Világít, fénylik fölötted. Ebben a fényben dicsőítesz engem!
- Isten fényében ragyogsz, világítasz az utadon!

2005.05.28. du.

Látomásban Szőkefalván vagyok.
 A plébánia udvaráról letekintek a világra.
 Nagyon jó itt lennem.
 Később bemegyek a templomba, majd
 odatérdelek a tabernákulum elé.

Jézust szólítom:

- Itt vagyok Uram!
- Itt térdelek előtted Uram!
- Tizenegy éve szolgállok hűségesen. Mai napon átlépek a tizenkettedik évbe.
- Mit vársz tőlem, hogyan tovább?
- Megkérdezted, hogy idejöhetsz-e?

- Nem?
- Arra gondoltam, hogy bejöttem a szentélybe az oltárhoz, de ebben a pillanatban jutott eszembe, hogy Szőkefalva is lehetett a kérdés.
- Hamarosan itt leszel!
- Köszönöm Uram!
- Mikor láthatlak Uram Jézus?
- Tudom mondtad, hogy hosszú ideig ne keresselek. Ma ezen a napon mégis kereslek és várlak!
- Sírtam sokáig.
- Meghatódottam néztem az Oltáriszentségre.

Szentmise alatt este:

Jézus Krisztust láthatom.

Sajnos tövisszörű van a fején és szomorú.

- Eljöttem, mert hívtál.
- Érted ezt is megteszem!
- (előtte kértem, hogy szeretném látni ezen a napon)

Nagyon régen láttam. Igaz mondta: ne keress, sok idő és nem fogsz látni.

Szerettem volna tövisszörű nélkül és boldognak látni.

- Olyanokat beszélnek rólad, hogy elszomorít! Tudom, hogy sokszor voltam rossz az elmúlt tizenegy évben, leginkább érthetetlen. Nehezen fogtam fel néha, hogy hogyan.

- Kérlek bocsáss meg! Nem akartam fájdalmat okozni Neked.
  - Köszönök mindent.
  - Az elmúlt tizenegy év minden kegyelmét. Szerető gondoskodásod, hogy mindig méltóztattál a helyzet fölé emelni és segíteni.
  - Nagyon nagy dolgokat fogsz még megtenni!
  - Segíts, hogy fölérjem, hogy mit tegyek.
- Hogyan tovább?
- Felírtak a listára.

2005.06.02.

Templomban szentmise előtt:

Szűzanya mondta:

- A kőszívek helyébe adok hús szívet.
- Annak, aki képes megnyitni a szívét.

2005.06.06.

Imaóra.

Láthatom a Szűzanyát.

- Szeressétek fiamat, Jézust!
  - Legyetek szeretettel egymáshoz!
  - Imádkozzatok!
- Kegyelmemet árasztom egyenként mindegyikükre és kegyelmemet árasztom a Társulatra együttesen!

2005.06.11.

Látomás:

Fehér ruhában látom magam, amint egy márvány talpazaton állok. A talpazat elkezd emelkedni, lassan de mindig magasabbra. Körülöttem emberek vannak, akik tömeget alkotnak. A tömeg kezeit fölemelve örvendezve vesz körül. Nem érnek hozzám, de egymást támasztva nyomják a talpazatot melyen állok. Ettől a nyomástól a talpazat megnyúlik, emelkedik fölfelé velem együtt.

Végül nagyon magasan találom magam.

- Biztosan szédülni fogok. (de nem szédülök)
- Tovább emelkedik.
- Észreveszem, hogy a ruhám szegélye a talpazat alatt van. Félve gondolom, hogy megbotolhatok a saját ruhámban.
- Kihúzom egymás után a lábam alól a ruhámat. Közben gondolatomba van, hogy elveszíthetem egyensúlyomat és leeshetek.
- De nem.
- Tovább húzgálom ruhámat míg elrendeződik.
- Biztosan tériszonyom lesz, ha még emelkedek.
- De nem.
- Lenézek és ezen gondolataim után is biztonságosan állok a magasan lévő talpazaton. Ekkor jut eszembe, hogy a tömeg nyomása emelt föl.

Egyedül vagyok, nincs mellettem senki. Ez Isten kegyelme.

Három szál sárgarózsa lett a kezemben. Egyet ledobok valakinek, látom amint elkapja. Viszont nem látom ki ő.

- Köszönöm Uram!
- Ekkor Jézus mellém jött, megfogta kezem és fölszálltunk a menybe.

2005.07.03.

Este ima közben megszólított az Úr:

- Felajánlásodba megerősítelek!
- A felajánlásomba?
- Igen! A felajánlásodba megerősítelek!
- Szeretném tudni, hogy hogyan és miben leszek megerősítve?
- Rövid idő és megtudod!
- Rövid idő. A Szűzanyának a rövid idő Szőkefalván négy év volt. Rövid idő és megtudom. Tudom legyen türelemmel.
- Bocsánat, de látod szeretném tudni mit kell tennem.
- Tudni fogod!

2005.07.04.

Imaóra:

Szűzanya egy világoskék rózsafüzért nyújt felém. Nem mertem elfogadni, nem voltam biztos benne, hogy nekem akarja adni.

De Ő a kezembe tette és akkor láttam világítani.

- Ezzel foglak kíséreni!
- Ezután én kísérlek utadon a Fiam akaratából!
- Köszönöm Szűzanyám!

2005.07.29.

Szentmise alatt az Úrfelmutatás közben:

Jézus Urunk az oltárnál (szószéknél) áll fehérben és engem néz. Feje körül babérkoszorú volt látható.

- Innen nézlek mindig!
- Mindig itt vagy!
- Köszönöm.
- Tekintetével kísér.
- Ne fogadd el, amit ajánlanak!

Elgondolkodom: Lelki vezetőt keresek. Akarja-e, hogy legyen?

- Figyeld az emberek arcát és tekintetét!
- Legyél figyelmes!
- Győzni fogsz!
- Hamarosan!

2005.07.31.

Dél előtt szentmise előtt megkértem az atyát, hogy vállalja el a lelki vezetésemet. Vállalta.

- Igen, amiben tudok segíteni fogok.
Megbeszéltük a lelki beszélgetés időpontját.

2005.08.08.

Szentmise alatt láttam az Úr Jézust fénykoszorúval a fején.

Amikor a pap a kelyhet fölemelte, az úr Jézus kezében volt a kehely és nyújtotta nekem.

- Ezt neked adom!
- Éljl benne!
- A Te véredben?!
- Érted? – mondja az Úr-
- Igen, értem. A vér mely a tiéd, abban vagyis benned.
- Figyelj! Éljl benne!

2005.08.23.

Szentmise alatt láttam Jézus Krisztust.

Ott állt a miséző pap mellett.

Amikor a pap a paténát az ostyával fölemelte, majd visszatette az oltárra, közben az Úr Jézus az ostyára tette a kezét. Úgy tűnt, mintha odahelyezett volna valamit.

Ekkor megszólított: Ez az én ajándékom neked!

- Ezt az ajándékot neked hoztam!

- Köszönöm.
- Biztosan kegyelmet hoztál nekem.
- Köszönöm Uram.
- Minden kegyelmedet köszönöm, Uram Jézus.

2005.08.27.

Magamat látom. A nap sugarai fölöttem vannak, hozzám elérnek, betakarnak.

Fehér fényben állok, mintha védőburokként lenne velem a fehér fény és arra jönnek le a napból hosszú sugarak, melyek ölelése betakar, a fénybe beleolvad. Amint tovább lépek velem halad.

- Értem.
- Isten ereje a fényfelhő, melyben benne vagyok, jelenléte állandó. A nap fényesen ragyog felettem. A nap Krisztus fénye. Ragyog fölöttem. Sugarai hozzám jönnek, táplálnak, fenntartanak, éltetnek.
- Mert Krisztus betölti életemet.

2005.08.28.

Látomás:

A templom előtt megyek, lassan lépkedek, mint aki megy a templomba. Egy pap áll a templom bejáratánál. Amikor odaérkeztem nagyon udvariasan kissé meghajolva kezével utat mutat a templomba. Először udvariasan előre engedem, de nem fogadja el, hanem maga előtt tessékelve mutatja, hogy menjek én előtte.

Besétálok. Megyek az oltárhoz és ott letérdelek.

- Uram köszönöm. Minden a Te ajándékod!
- Köszönöm, hogy ide jöhettek Hozzád és itt imádkozhatok.

Örömkönnyek folynak az arcomon.

Jézus Urunk ott van az oltárnál, néz rám. Látom nem szomorú és koszorú van a fején.

Babérkoszorú. Gondolom ez jó jel.

- Mit kell tennem Uram?
- Hogyan tovább?
- Jézus rám mosolyog. Nagyon szép amit még tenni fogsz.

Felemel és odahelyez a tabernákulumhoz az oltárra. Először zavarba vagyok. Majd a templomba lévőkre tekintek. Elég sokan vannak. Felemelem a kezem, melyben pálcá van. Körbetekintek és kidobom közéjük a pálcát és akkor már tömeget látok.

Látom, hogy az emberek mozgolódnak, majd széjjelhúzódnak, mintha helyet adnának. Egy kígyó van ott. Ezen nagyon meglepődtem.

Meglátok egy barna fa keresztet, mely kb. kettő m. magas lehet. Akkor veszem észre, hogy a kereszt a kígyón van, a kígyó tetején áll.

Jajgatok, kérem Jézust, hogy ne engedje.

- Ne engedd! Tegyéél valamit, hogy ne legyen ott!

- Kérlek segíts!

Nem kevés idő telt el, amikor láttam, hogy a kereszt agyonnyomja a kígyót. Kissé megnyugodtam. Kértem, hogy takarítsák el onnan, égessék el. Hoztak egy hálót és belerakták és elvitték. Messzire tüzet láttam és tudni véltem hogy abba tették.

Láttam, hogy nem akart elégni, pedig a tűzben volt a parázsban, de végül megsemmisült.

Nagyon szomorú voltam, sokáig.

2005.09.07.

Napközben Jézus megszólított.

- Képes vagy-e Értem meghalni!

- Igen Uram.

- Hiszen Te kiemeltél a sárból és meghívtál az országodba, a mennyországba. Ezért én nem lennék hűtlen hozzád, ha kellene meg is halnék Érted.

-

- Úgy sem tartana sokáig a meghalás. – gondoltam –

- És ha nagyon szenvedni kellene?!

- Az jutott eszembe: ha megkínoznának a kízzatást tudnám-e vállalni?
- Uram! Nem tagadhatlak meg!
- Nekem vállalnom kell a hitemet, ha kell a kízzatást is.
- Lehet, hogy nagyon keservesen szenvednék, de remélem, hogy kibírnám.
Itt elgondolkodtam: a vértanúk borzalmakat éltek meg a különböző kízzásokkal melyeket rajtuk végrehajtottak.
Elborzadtam. Tényleg kibírnám?!
- Nem tudok válaszolni! Nem tudom, hogy kibírnám-e?
- Mire hívsz Uram?
- Nagyon nehéz lett a szívem.
- Nem akarok nemmel válaszolni.
- De nem merek igent mondani.
- Egyszer gondoltam nemet, amit azóta is bánok, sokszor megbántam. A stigmát amikor felajánlottad nekem. Akkor azt mondtam, hogy akkor nem tudnék semmit tenni, még írni sem. Ha nem vérezne az más lenne. Hát megadtad, hogy nem véreznek sebeim.

Este szentmise után:

TE VAGY A AZ ÉN ÁLDOZATOM!

TEBENNED ÁLDOZOK A VILÁGNAK!

Igen. Én vagyok az áldozati bárány, akit az oltárodra helyezel, mint áldozatot.

2005.09.12.

Szűzanya megjelenik. Láthatom, fehér ruha van rajta.

Rózsafüzért van a jobb kezében, melyet felém nyújt. A rózsafüzér mintha foszforeszkálna.

Kezembe helyezi. Nem nyújtottam érte a kezem.

Az Ő látásának öröme, lelki öröme, mintha megbénítana. Nem reagáltam mozgásban és Ő odatette a kezembe.

- Ezzel fogsz világítani a szívedben!

Ekkor láttam az Ő szívét a ruhája felett. Egy élő szív volt látható, piros színben.

- Igen Szűzanyám.

- Imádkozni, imádkozni, imádkozni!

- Minél többet imádkozzál!

Úr Jézus is megszólított:

- Még többet imádkozzál!

- Igen. Igyekszem még többet imádkozni.

- Úgy tudsz dicsőíteni engem, most és mindörökké!

- Igen Uram.

- 2005.09.20.

- Általam jutottál el eddig.

- A mennyország hordozója vagy.

- Ne növesszél tuskéket!
- Hirdesd a megbocsátást!
- Abban van az igazi szeretet, aki mindent megbocsát. – gondoltam –
- Ha nem bocsátunk meg az nem szeretet és akkor bűn.
- Nem kell kerülnöd azt akinek megbocsátottál!
- Menj és tedd a dolgod!
- Mindent tegyél félre és menj az utadon.
- Az önzés soha ne kerítsen hatalmába!

2005.09.28.

Este szentmise után a Dómban.

Látom az Úr Jézust. Néz engem.

Egy pillanatra tövisszorosít látok a fején, de rögtön megváltozik és babékoszorú lesz a fején. Majd a koszorú eltűnik, de Jézus halántékánál vér folyik le az arcára.

- Miattam vérzel?
- Biztosan rossz voltam. Ha valamivel akaratlanul is megbántottalak, bocsánatot kérek. Nem akartalak megbántani.
- Vagy valami történt az Egyházban? Megbántottak?
- Úgy látom térdelek Jézus előtt. Ő lehajolt hozzám, nézett rám és azt mondta:
- Engem nézz! Hagyd ott őket!

- Engem nézz!

2005.10.02.

Szentmisén: Jézus szentségi jelenlétének megvallása után.

Jézus a pap jobbjára felül megáll és az oltárra helyez a pap elé egy összehajtott fehér papírt.

Egy kézben látom a papírt, melyet kinyitnak. Mintha a pap kezében lenne. Láthatom, hogy írás van rajta, de nem tudom elolvasni.

Ezután egy papírlapot tart a kezében, melyre írva van. Felém mutatja, de nem tudom elolvasni. Messzire ülök az oltártól. Azt biztosan jól látom, hogy pecsét van rajta, mely kör alakú és kék.

2005.10.04.

Esti szentmisén.

Megszólított az Úr:

Megnyílik az Ég. Látom az eget kettéválni.

- Az Ég összes angyalait küldeni fogom!
- Te fogsz szólani hozzájuk!
- Hallani fogják!
- Hol és hogyan szólok az emberekhez? Nem vagyok abban a helyzetben, hogy halljanak engem.
- Amikor magamhoz emellek, akkor szólsz hozzájuk.

Ott ülök a szentmise után. Gondolataim Isten felé szállnak.

- Olyan nagy a törekvésed, hogy áldásom adtam rá!
- A püspök is áldását adta kezedre!
(gondolom a kezem a kezem munkáját jelenti, tehát amit teszek arra adta áldását)

2005.10.27.

Rózsafüzért imádkoztam.

Látom Jézust. Engem néz. Ott áll hófehérben bent a szentélyben az oltár és a tabernákulum között.

- Ide vezetlek, ahol most állok!
- Tehát az oltárhoz. Köszönöm.
- Jól tudsz vitatkozni!
- De most maradj csendben és várjál!
- Igen. Csendben leszek és várok türelmesen.
- Valakit megmutatott nekem Jézus.

Értem. És mégsem értem.

Most amikor leírom talán jobban megértettem.

2005.10.30.

Délelőtt szentmise alatt:

Térdelek és lélekben az Úrhoz igyekszem.

Szeretném Uram, ha tehetnék valamit, amivel téged dicsőítenék, hogy fölismerjék, hogy Érted cselekszem.

Mennydörgő hangon hallottam és mintha visszhangzott volna az egész templomban:

- TARTSD MEG ISTEN

PRANCSOLATAIT!

- Igen Uram.

- Igyekszem. Tudom, hogy hibázok olykor, de igyekszem jobban odafigyelni, hogy valóban minél jobban megtartsam Isten parancsolatait.

2005.11.16.

Este szentmise alatt:

Térdelek az Oltáriszentség előtt.

Látom az Atyát az oltár fölött. Fönt magasan, mintha a szentély kupolája nem lenne és a szentély fölött láttam kiterjesztett karjait.

- Kiterjesztem föléd kezeimet, hogy téged dicsőítsenek!

Amint láttam és szavait hallottam, tudatánál voltam, de mintha megsemmisültem volna. Nem éreztem magam, csak Istent láttam, hallottam és éreztem. Később az oltárnál miséző papok fölött láttam.

Sokáig nem tudtam megszólalni (lélekben) még gondolni sem tudtam. Mintha nem is lettem volna. Helyesebben kifejezve nem érzékelttem semmit.

Jézus Krisztus hófehérben volt látható fején
fehéren világított babérkoszorúval.

Majd az jutott eszembe, hogy a dicsőség koronája,
mely Jézus fején volt. Arra hív a mennyei dicsőségbe.

- Igen Uram! Jónak kell lennem, hogy eljussak
hozzád, a mennyei dicsőségbe.

Mise után még sokáig térdeltem a padban.
Zavart, hogy mellettem ültek, mert rám figyelnek.
Érzem a gondolataikat és ezzel megzavarják a lelki
nyugalmamat.

Szerettem volna egyedül lenni Istennel. De jó is
lenne ott térdelni a szent oltárod előtt a templomban,
úgy hogy senki ne zavarjon. Talán egyszer be
záratom magam a templomba.

2005.11.20.

Megszólított az Úr!

- Nyisd meg a szívedet!
- Tágítsd ki és fogadd be az egész világot!
- Hogyan fogadjam be az egész világot?!
- Nem értem!
- Fogadd be az egész világot a szívedbe!
- Az Egyház az egész világ.

2005.12.16.

Szentmise alatt látom Jézust, amint megérkezett az oltárhoz és ott áll töviskoszorúval a fején.

- Jézusom! Még mindig töviskoszorút hozol nekem?

- Már itt van a Karácsony ünnepe, én is szeretetre vágyom Uram!

- Nem neked hoztam. Hanem azoknak, akik téged bántottak.

- Te tudod Jézusom, hogy mit akarsz.

- 2005 Szent este:

Láthatom a Kisededet az Égből lejött fényességben.

Bölcsőben fekszik.

Majd a felnőtt Jézus Krisztust látom, amint mellette áll. Nyújtja a kezét a Kisednek, aki belekapaszkodik és feláll.

Kilép a bölcsőből és fehér ingben ott áll, fogja Jézus a kezét.

- A te kezedet is így fogom!

- Most egy kicsinyke időre fény gyulladt az egész világon a szívekben.

- Nézd ezt a békét!

- Fönről lenézünk és elénk tárul a Föld rengeteg apró csillagokkal világít, és olyan béke van melyet érezve nyugalom van és béke.

- Ilyen békében kellene élni az embereknek!

- Igen. Milyen szép lenne így a világ.

Közben a Kisdedet Jézus a karjaiba felvette,
amíg nézelődtünk.

Most újra mellette áll. Kezével a
Szentháromságot mutatja és néz rám.

Gyönyörű.

- Most újból megáldalak!
- Mint eddig is, minden áldásomat megkapod!
Áldásra emelte kezét és megáldott.
- Köszönöm Jézusom! Mindent köszönök.
- Azt is, hogy egyedül vagyok ezen az estén és
Veled lehetek. Gyönyörű ez az este.
- A mindennapjaidban ha nem is észrevehető
módon, de állandóan munkálkodik a kegyelem
körülötted. Hogy kőbe ne üsd lábad!

Sok angyalt látok, akik körülöttem vannak, ők
kísérnek engem.

Közben, amikor a Gyermekek, Jézus kezében
volt és én ott álltam mellette a gyermek a hajamba
nyúlt és egyik ujjacskájával kihúzott egy tincset,
majd a mutató ujjára tekerte.

- Kicsit göndöríték még rajta!
Majd az arcomon egy sebhely látszott, amit egy kéz
érintett és én arra gondoltam, hogy gyógyítani
akarja. Közben a sebet megbolygatta és fájdalmas
volt.

- Kérlek ne tedd , mert fáj!
Még egy rövid ideig piszkálta, a seb felnyílt és
fájt.

- Ekkor kértem, hogy gyógyítsa meg, úgy
hogy ne látszódjon a helye sem.

Meggyógyította, de még a hegesedés látszott.

Majd újra kértem.

Utána teljesen meggyógyult és nem látszott a
helye sem.

A LÉLEK EREJE

Az embernek van lelke, melyet Istentől kaptunk.

Amikor az ember teste meghal, a lélek
eltávozik belőle. Tudományos kísérletekkel
kimutatták, hogy a léleknek van súlya. A halál

pillanatában kevesebb súlya lesz az emberi testnek.

A lelki test fényből van. Mely minden anyagon át tud haladni, de lyukat nem ejt rajta.

Isten Lélek.

Az angyalok is lélekben élnek.

A Bibliában több helyen olvashatjuk, hogy angyal jelent meg és megszólította az embert. Isten üzenetét hozta el az embernek. Az Égiek lelki testben élnek. Sehol nincs megemlítve, hogy ablakot vagy ajtót kellett volna nyitni, hogy bemenjenek. Hanem minden anyagon (pl. fal) áthaladva bementek és megjelentek az embernek, majd ugyanúgy távoztak is.

„KÜLÖNLEGES KEGYELMI ADOMÁNYAI

Ha dicsekednem kell, bár az mit sem ér, rátérek a látomásokra és az Úr kinyilatkoztatásaira.

Tudok egy emberről Krisztusban, aki tizennégy évvel ezelőtt – testben-e, nem tudom, testestül-e, nem tudom, csak az Isten tudja – elragadtatott a harmadik évig. És tudom, hogy ez az ember – testben-e vagy testetlenül, nem tudom, csak az Isten tudja – elragadtatott a paradicsomba, és titokzatos szavakat hallott, amelyeket embernek nem szabad kimondania. Ilyen dolgokkal dicsekszem, de magammal nem dicsekszem, hacsak

*gyöngeségeimmel nem. Pedig ha (valóban)
dicsekedni akarnék, nem volnék balga kérkedő,
hiszen igazat mondanék. De óvakodom tőle, nehogy
valaki többre értékeljen annál, amit bennem lát,
vagy tőlem hall.*

2 Kor 12, 1-6

A kapott kinyilatkoztatások közül csak ezt az egyet említi, amit ő is a legnagyobbnak tart. A levél írása előtt 14 évvel, Krisztus után 43-ban. A régi felfogás szerint a levegőég és a csillagok ege után következik a harmadik ég, Isten világa. A paradicsom a mennyek országának jelképe. Az élmény egészen természetfeletti volt, ő maga sem tudja, hogy lelke testében maradt-e. Mindenesetre az érzékek teljes kikapcsolódásával történt.

Az örök életnek ez a valósága és boldogító volta készítette arra, hogy minden áldozatot meghozzon Krisztusért.

Itt említi, hogy nem tudja a lelke a testében maradt-e. Vagyis kimondja, hogy testetlenül, vagyis a földi test nélkül. Tehát van földi testünk, vagyis anyagi és lelki testünk, melyet még különválasztva is említi.

Látta és megtapasztalta Isten országát.
És mondhatja, mert én tudom kinek hittem.

„ KERESZTELŐ JÁNOS SZÜLETÉSÉNEK
HÍRÜLADÁSA

Heródesnek, Judea királyának korában élt egy Abia osztályából való Zakariás nevű pap. Felesége Áron leányai közé tartozott, s Erzsébetnek hívták. Mindketten igazak voltak az Isten előtt, szentül éltek, az Úr parancsai és rendelkezései szerint. De nem volt gyermekük, mert Erzsébet meddő volt, és már mindketten életük alkonya felé jártak.

Történt mégis, hogy amikor Zakariás osztályának sorrendjében papi szolgálatát teljesítette az Isten előtt, s a papság körében hagyományos szokás szerint ráesett a sor, hogy illatáldozatot mutasson be, bement az Úr templomának szentélyébe. Az illatáldozat órájában az egész közösség kint várta, és közben imádkozott. Ám megjelent neki az Úr angyala az illatáldozat oltárának jobb oldalán. Amikor Zakariás meglátta, meghökkent és elfogta a félelem. Az angyal azonban így szólt hozzá: „Ne félj, Zakariás, mert kérő imád meghallgatásra talált! Feleséged Erzsébet fiút szül neked, s te Jánosnak fogod nevezni. Örömdre lesz és ujjongani fogsz rajta, és sokan örülnek majd születésén. Mert nagy lesz az Úr előtt, bort és mámorító italt nem fog inni, hanem már anyja méhében a Szentlélek fogja eltölteni. Izrael fiai közül sokat megtérít Urához, Istenéhez. Ő maga Illés szellemével és erejével előtte fog járni az Úrnak, hogy az apák szívét fiaik felé fordítsa, az engedetleneket az igazak okosságára térítse, s így a népet előkészítse az Úrnak.” Zakariás megkérdezte

az angyaltól: Miből fogom a dolgot megtudni? Mert hisz öreg vagyok és feleségem is előrehaladt a korban.” „ Én Gábor vagyok – felelte az angyal -, s az Úr színe előtt állok. Az a küldetésem, hogy beszéljek veled, és adjam tudtadra ezt a jó hírt. Lásd, most megnémulsz, és nem fogsz tudni beszélni addig a napig, amíg ez be nem következik, mert nem hittél szavaimnak, amelyek majd, ha eljön az ideje, be fognak teljesedni.”

A nép egyre várta Zakariást, és csodálkozott, hogy oly sokáig időzik a szentélyben. Ám amikor kijött, nem tudott hozzájuk szólni, s ebből megértették, hogy látomása volt a templomban. Ő intett nekik, de néma maradt, s amikor leteltek szolgálatának napjai, hazament.”

Lk 1, 5-23

Zakariásnak megjelent az angyal érzékel észrevehető módon. Az angyal neve Gábor. (= Isten embere), trónálló angyal, aki Isten rendelkezésének végrehajtója.

„JÉZUS SZÜLETÉSÉNEK HÍRÜLADÁSA

A hatodik hónapban az Isten elküldte Gábor angyalt Galilea Názáret nevű városába egy szűzhöz, aki egy Dávid házából való férfinak, Józsefnek volt a jegyese, és Máriának hívták. Az angyal belépett hozzá és megszólította:

„Üdvözlégy kegyelemmel teljes! Veled van az Úr! Áldottabb vagy te minden asszonynál.” E szavak hallatára Mária meghökkent, és gondolkozni kezdett rajta, miféle köszöntés ez. Az angyal így folytatta: Ne félj Mária! Kegyelmet találtál Istennél. Gyermeket fogansz, fiút szülsz, és Jézusnak fogod nevezni. Fiad nagy lesz és a Magasságbeli fiának fogják hívni. Az Úr Isten neki adja atyjának, Dávidnak trónját, és uralkodni fog Jákob házán örökké, s országának nem lesz vége.”

Mária megkérdezte az angyalt: ”Hogyan válik ez valóra, amikor férfit nem ismerek?” Az angyal ezt válaszolta: „A Szentlélek száll rád s a Magasságbeli ereje borít be árnyékával. Ezért a születendő Szentet is az Isten Fiának fogják hívni. Lásd rokonod, Erzsébet is fogant öregségében, s már a hatodik hónapban van, noha meddőnek mondták, mert Istennél semmi sem lehetetlen.” Mária így válaszolt: ”Az Úr szolgálója vagyok, teljesedjenek hát be rajtam szavaid.” Erre az angyal eltávozott.”

Lk 1, 26-38

János születésének hírüladását Jézus születésének hírüladása követi. Az angyal megmagyarázza Jézus fogantatásának a módját.

„Mert Istennél semmi sem lehetetlen.”

Az angyalok Isten küldöttei, akik minden esetben Isten parancsát teljesítik.

Mindig voltak és vannak jelen a világban olyan emberek akik elfogadták Isten hívását és teljesen átadták az életüket Istennek. Teljes önátadással, teljesen Istennek adott étellel Isten munkálkodik velük, és bennük.

Ez az ember mondhatja: Istené vagyok. A Teremtő teremtett és Ő rendelkezik velem.

Szent Pál szavaival élve:

„Élek, de már nem én élek, hanem Krisztus él énbennem.”

Gal3,20

Ők is Isten küldöttei, akiket kiválasztott és meghívott az Ő szolgálatára, melyben megbízást ad az embernek valamilyen feladatra.

Ők ebben a mai világban is jelen vannak. Ők Isten küldöttei. Bár a világ ritkán vesz tudomást róla. Vagy amennyiben fény derül rá, cselekedeteiken keresztül jelenvalóvá válik, akkor a sorsuk akár a XXI. században is lehet inkvizíció. Meg vannak hozzá az eszközök a mai világban is, hogy hogyan lehet egy embert minden fórumon ellehetetleníteni és ezzel az életében folyamatosan kínozni.

Akiket fehér vértanúknak neveznek.

Mert minden nap szenvedésben és gyötrelemben élnek az üldözőik miatt.

Ők akkor is, minden szenvedés ellenére Isten kiválasztottai, megbízottaiként működnek,

dolgoznak ebben a világban. Mert vállalták az Istentől kapott feladatot, és hűségben kitartanak bármilyen körülmények között.

Isten kegyelmével tartja fenn az életüket és már nem is az ember cselekszik, hanem Isten munkálkodik a kiválasztottjain keresztül, és soha nem hagyja magára az embert.

Ritkán, de előfordul, ha Isten úgy akarja, hogy valakinek válaszoljanak a kérdésére. Mégpedig úgy, hogy megjelennek látható és érzékelhető módon és válaszolnak, vagy üzenetet visznek.

Hogyan lehetséges?

„Mert Istennél semmi sem lehetetlen.”

A próféták Isten szavát közvetítették az embereknek. Az emberek problémájuk megoldására megkérték a prófétát, vagyis az Isten emberét, hogy kérdezze meg Istent.

Isten válaszolt!

Sok esetben küldetést is kaptak az Istentől, üzenetet vittek az embereknek Isten parancsa szerint.

„AZ ETIÓPIAI TISZT MEGTÉRÉSE

Az Úr angyala így szólt Fülöphöz: "Kelj útra, és menj délre, a Jeruzsálemből Gázába vezető, elhagyatott útra." Fölkerekedett hát és elment oda. Egy etiópiai férfi, Kandákének, az etiópai királynénak magas rangú udvari tisztje és

főkinccstárosa épp Jeruzsálemben járt imádkozni. Visszatérően kocsiján ülve Izajás prófétát olvasta. A Lélek indítást adott Fülöpnek: „Menj és szegődj a kocsi mellé!” Fülöp odasietett és meghallotta, hogy Izajás prófétát olvassa. Megkérdezte: ”Érted, amit olvasol?” „Hogyan érthetném –felelte - , ha nincs aki megmagyarázza nekem?” Aztán arra kérte Fülöpöt, hogy szálljon fel és üljön mellé. Az írásnak ezt a helyét olvasta:

Mint a juhok, úgy vitték leölni.

Ahogy a bárány sem ad hangot nyírója előtt,

Ő nem nyitotta szóra ajkát.

A megaláztatásban vétetett el róla az ítélet.

Ki sorolhatja fel nemzedékét?

Mert élete elvétellett a földről.

Az udvari tiszt megkérdezte Fülöpöt: „ Mond kiről mondja ezt a próféta, magáról vagy valaki másról?”

Fülöp elkezdte a magyarázatot, és az Írásból

kiindulva hirdette neki Jézust. Amint tovább

haladtak az úton, egy tóhoz értek. Az udvari tiszt

megszólalt: „ Nézd itt a víz, mi akadálya van hát,

hogy megkeresztelkedjem?” Ezzel megállította a

kocsit, aztán mindketten, Fülöp is és az udvari tiszt

is bementek a vízbe, és Fülöp megkeresztelte.

Amikor kijöttek a vízből, az Úr Lelke elragadta

Fülöpöt, az udvari tiszt nem is látta többé, de azért

boldogan folytatta útját. Fülöp egyszerre Asdódban

találta magát, s útközben hirdette az evangéliumot

*minden városban, míg meg nem érkezett
Cezáreába.”*

Apcsel 8, 26-40

A keresztelés után az Úr Lelke Fülöpöt Asdódba vitte. Jeruzsálemtől nyugatra fekszik a tenger partján.

Ma is munkálkodik az Úr Lelke és ha szükséges elviszi az Isten kiválasztottját a megfelelő időben a megjelölt helyre. Isten kiválasztottja a Szentlélekben megjelenhet, ha szükséges valakihez szólni Isten akaratából testben és szólni embertársához.

Általában valamire felhívja a figyelmet, vagy valamire válaszol.

Amint befejezte közlését eltűnik.

Tudja mit tesz, közlését, és annak okát.

Isten erejében van jelen és cselekszik.

Van olyan jelenség is, amikor az ember két helyen van jelen egyszerre.

Az ember ereje kevés ahhoz, hogy meg tudja tenni, hogy két helyen legyen jelen ugyanazon időben és érzékelhető, vagyis látható és hallható legyen.

Aki a Szentlélek erejében él, Isten erejében él, amely minden értelmet meghalad.

Amint az Apostolok Cselekedeteiből idézve olvashatjuk, hogy Fülöpöt az Úr Lelke Asdódba vitte, úgy ugyanezt ma is megteheti és nem

rendkívüli esemény. Nem emberi cselekedet, hanem Isten Lelkének munkálkodása az emberen keresztül.

„KITARTÁS A REMÉNYBEN

Testvérek, kövessétek a példámat mindnyájan! Nézzétek azokat, akik úgy élnek, ahogy példámon látjátok. Hiszen - , mint már többször mondtam, most meg könnyek közt mondom – sokan úgy élnek, mint Krisztus keresztyének ellenségei. Végük a pusztulás, istenük a hasuk, azzal dicsekszenek, ami gyalázatukra válik, s eszüket földi dolgokon járatják. A hazánk azonban a mennyben van. Onnan várjuk az Üdvözítőt is, Urunkat, Jézus Krisztust. Ő azzal az erővel, amellyel mindent hatalma alá vethet, átalakítja gyarló testünket és hasonlóvá teszi megdicsőült testéhez.”

Fil 3, 17-21

Itt kimondja, hogy Ő azzal az erővel, amellyel mindent hatalma alá vethet, átalakítja gyarló testünket és hasonlóvá teszi megdicsőült testéhez.

De először meghívja az embert a szolgálatára, melyre kimondja az igent, és amikor arra is amire meghívta igennel válaszol. Mert a szabad akaratát nem veszi el az embertől, szabadon dönthet.

Innentől már az én akaratom Isten akarata és ez nem kényszer, hanem öröm, lelki öröm forrásokban benne. Ennél szebbet, jobbat nem tud adni a világi élet.

Isten ölelésében érzem magam és boldogság tölti el a szívem lelkem, hogy Őt szolgálhatom minden erőmmel.

Itt ezen a ponton mond le az életéről, a világi életéről. Átadja magát Istennek, hogy irányítsa, vezesse, cselekedjen rajta keresztül, és itt szűnik meg az én akaratom, mert nem rendelkezem magammal, hanem átvette Isten az én irányításomat teljes mértékben. Nincs külön akaratom.

Egy akarat létezik, Isten akarata.

Én nem is tudok adni Istennek, mert mindenem az Ő ajándéka. Egyedül az igen, amit adtam és a hűségem. Ezzel odaajándékoztam mindent.

Istenre figyelve megtenni mindent, amivel megbízott. Így megy teljesezésbe a Szent Lélekkel együtt Isten akarata.

Atyám legyen meg a Te akaratod!

Az Úr Jézus szavait ismétlem:

„Hinni fogod, hogy velem könnyű és ezzel véget ér minden. Aki ezt felfogja, annak már nincs mit tanulni. Ezzel mindent megtanult. Megtanulta, hogy az élet forrása a szeretet és célja a szeretet. Jól gondoltad az értelme is a szeretet.

Ebben benne van Isten bölcsessége, Isten jelenléte, a mindenséget átható, minden időben, minden helyen jelenlévő, minden felett hatalommal bíró, a mindenséget fenntartó és teremtő erő.

És ez összességében egy. A tiszta szeretet.

Az Isten.”

Ebben a kavargó világban nem könnyű megtenni valamit. Legtöbb esetben ellenségeskedést vált ki az emberekből, gonoszságból, irigységből és még sorolhatnám. Még ha az ember lelki üdvéért van, akkor is ellenségesen fogadják, elutasítóak. Mert nem ők találták ki. Ennyi elég, hogy harcoljanak ellene.

Isten jobban tudja, mint mi emberek, hogy mire van szükségünk. Ő a javunkat akarja.

De az emberek rohannak, oda sem figyelnek, vagy a saját hasznukat keresik. Legtöbben az anyagi, veszendő világgal vannak elfoglalva és azon kívül semmi nem érdekli őket.

Az Ószövetségi időkben meghallgatták az emberek Isten szavát

A LÉLEK AZ AMI ÉLTET

„Az Isten lélek, ezért akik imádják, azoknak léleklben és igazságban kell imádniuk.”

Jn (4,24)

„Jézus így folytatta: „ Aki szeret engem, az megtartja tanításomat, s Atyám is szeretni fogja. Hozzá megyünk és benne fogunk lakni.”

(Jn 14, 23)

Lakást veszünk nála. Vagyis benne fogunk lakni. Tehát a lélek, az akit elküldött az a Szentlélek, mely benne lakik az emberben.

Vezeti az embert, sugallataival megelőzi cselekedeteit.

Szabad akaratát meghagyja az embernek, mert nem dönt helyette, de lehetőséget ad, hogy válasszon.

„ Gyöngeségünkben segítségünkre siet a Lélek, mert még azt sem tudjuk, hogyan kell helyesen imádkoznunk. A Lélek azonban maga jár közben értünk, szavakba nem önthető sóhajtozásokkal. S ő, aki a szíveket vizsgálja, tudja, mi a lelkünk kívánsága, mert Isten tetszése szerint jár közben a szentekért.

Tudjuk azt is, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra válik, hiszen ő saját elhatározásából választotta ki őket. Akiket eleve ismert, azokat eleve arra rendelte, hogy Fiának képmását öltsek magukra, így lesz ő elsőszülött a sok testvér között. Akiket előre erre rendelt, azokat meg is hívta, akiket meghívott, azokat megigazultá

tette, akiket pedig megigazulttá tett, azokat meg is dicsőítette.”

(Róm 8, 26-29)

A Szentlélek segítségünkre van mindenben. Még abban is, hogy mit kérjünk imádságban, mert Isten Lelke jobban tudja, mint mi, hogy mire van szükségünk. Amikor nem vagyunk eléggé összeszedettek, hogy imádkozzunk, de mégis késztetést érzünk, hogy imádkozzunk, akkor a Lélek vezet. És amennyiben hallgatunk rá és megpróbálunk mégis imádkozni, megtapasztaljuk, hogy szavaink, kéréseink szinte kiömlenek belőlünk és imádkozunk.

Megnyugvást találunk lélekben.

Mikor találunk lelki nyugalmat?

Amikor helyesen cselekszünk.

Isten a maga részéről tervszerűen vezet bennünket. Szabad akaratunkat azonban nem veszi el. Rajtunk áll, hogy együttműködünk-e vele terve megvalósításában. Isten a maga részéről tervszerűen vezet bennünket a kiválasztás, a megigazulás és a megdicsőülés állomásain. Senkit nem akar szeretetéből kizárni. Az ember csak maga lehet oka kárhozátának.

Szeretete és kegyelme végigkísér minden viszontagságban, ha magunk is akarjuk, semmiféle hatalom vagy kísértés nem tépheti szét a vele fennálló kegyelmi kapcsolatot.

„Így érvényes az írás szava:

*„Szem nem látta, fül nem hallotta,
emberi szív föl nem fogta,
amit Isten azoknak készített, akik őt szeretik.”*

Nekünk azonban feltárta Isten a Lélek által. A Lélek ugyanis mindent átlát, még Isten mélységeit is. Ki ismeri az ember benső dolgait, ha nem a benne lakó emberi lélek? Hasonlóképpen Isten titkait sem ismeri senki csak Isten Lelke. Mi nem a világ lelkét kaptuk, hanem az Istentől eredő Lelket, hogy megismerjük, amit az Isten a kegyelemben ajándékozott nekünk. Erről beszélünk is, de nem az emberi bölcsesség tanította szavakkal, hanem, ahogy a Lélek tanít, lelki embereknek lelkieket nyújtva. A testi ember nem fogja fel, ami az Isten Lelkéből ered.

Balgaságnak tartja, s nem képes megérteni, mert lelkileg kellene megítélnie. A lelki ember azonban mindent megítél, maga azonban senki ítéletét nem vonja magára. Hiszen ki látta Isten gondolatait, hogy oktatná őt? Mi azonban birtokában vagyunk Krisztus gondolatainak.

(1Kor 2, 9-16)

Az Apostol kimondja, hogy nem a világ lelkét kaptuk, hanem az Istentől eredő Lelket.

Utalás a Szentlélek istenségére, aki isteni személy, egylényegű az Atyával és a Fiúval.

A Szentlélek teszi a hívót lelki emberré, és ő adja az apostolnak is a képességet, hogy lelki, azaz kinyilatkoztatott tanítást nyújtson. Éppen ezért kell mélyen a Lélekben a Léleknek élni és vele érthetjük meg az Isten Lelkét, aki minden élet forrása.

Minden létező forrása, ahonnan az éltető szeretet forrásozik:

„Mert benne élünk, mozgunk és vagyunk.”
(ApCsel 17,28)

Aki csak földi keretekben gondolkodik, az nem érti meg a kinyilatkoztatás természetfölötti értékrendjében gondolkodó és cselekvő apostolt, hiszen az apostol Isten gondolatait közvetíti, azok pedig kifürkészhetetlenek.

„A lélek az ami éltet, a test nem használ semmit. Hozzátok intézett szavaim lélek és élet, de vannak közöttetek, akik nem hisznek.”
(Jn 6, 63-64)

A test a lélek háza, mert benne lakik. Lakást vesz nála. A lélek az ami éltet. A lélek juthat el az örök életre, vagyis az üdvösségre.

A test elmúlik, azért írja, hogy nem használ semmit.

Természetesen még testben élünk, addig törődni kell a testünkkel is. Hiszen arra lettünk teremtve, hogy örömben és boldogságban éljünk földi

életünkben. És mivel testben élünk, a testünket táplálni kell. De nem azt jelenti, hogy minden figyelmünk az evés-ivás és különböző kívánságok legyenek, melyek pillanatnyi öröm és boldogság forrásai.

Túl sokan vannak a világban, akik a testük kényeztetésére törekszenek. Mindent meg akarnak szerezni, teljes anyagi jólétért küzdve észre sem veszik, hogy esetleg milyen módszereket használnak fel a pénzszerzés útján. (Pl. Hány embert zsákmányolnak ki, akik egyébként is a létminimum alatt élnek, hogy saját tőkéjüket növeljék a végtelenségig.) Mennyi bűn forrása.

Pedig az ember tudja, hogy van Isten és az Ő országa.

A mennyek országa.

Ahhoz, hogy oda eljusson az ember, kevés a földi örömök hajszolása.

Isten adta a tíz parancsolatot, hogy tudjuk hogyan rendezzük földi életünket, hogy az örök boldogság részesei lehessünk.

Lehet gazdag az is aki Isten parancsolatai szerint rendezi életét. Tudatosan készül az Istennel való találkozásra, az örök életre.

Jó lenne, ha minden ember a földi örömökön túl is gondolna. Hogy Isten adta a lelket és visszavárja az Ő országába.

Az örök boldogságra.

Az emberi élet célja a szeretet.

Az Isten.

Istent lélekben kell, hogy imádjuk.

„A mostani pillanatnyi könnyű szenvedés ugyanis a mennyei örök dicsőség túlaradó mértékét szerzi meg nekünk. Csak ne a láthatóra, hanem a láthatatlanra fordítsuk figyelmünket. Mert a látható múlandó, a láthatatlan azonban örök.”

(2 Kor 17,18)

A láthatatlan dolgok Isten ígéretei, amelyek az örök életre vonatkoznak.

„ Nem mintha magunktól képesek volnánk valamit is kigondolni, mintegy a saját erőnkből, hiszen az alkalmasságunk Istentől való. Ő tett arra alkalmassá, hogy az Újszövetség szolgái legyünk, nem a betűé, hanem a lélekké.”

(2 Kor 3, 5,6)

Utalás Jeremiás szövegére, (31,31), hogy Isten az Újszövetségben a hívők szívébe írja parancsait.

„A SZENTLÉLEK KEGYELMI ADOMÁNYAI

Nem akarom, testvérek, hogy a lelki adományokat illetően tudatlanok maradjatok. Emlékeztek, hogy

amikor pogányok voltatok, hogyan hajszoltak benneteket ellenkezést nem tűrve a néma bálványok elé. Ezért értésetekre adom, hogy aki Isten Lelke által szól, az egy sem mondja: "Átkozott legyen Jézus." De azt sem mondhatja senki: "Jézus az Úr", csak a Szentlélek által.

A lelki adományok ugyan különfélék, a Lélek azonban ugyanaz. A szolgálatok is különfélék, de az Úr ugyanaz. Sokfélék a jelek is, de Isten, aki mindenben mindent véghezvisz, ugyanaz. A Lélek megnyilvánulásait mindenki azért kapja, hogy használjon vele. Az egyik ugyanis a bölcsesség ajándékát kapja a Lélektől, a másik a tudás adományát ugyanattól a Lélektől, a harmadik a hitet kapja ugyanabban a Lélekben vagy pedig a gyógyítás adományát szintén ugyanabban a Lélekben. Van aki csodatévő hatalmat kap, van, akinek a prófétálásnak vagy a szellemek elbírálásának képessége jut osztályrészül. Más különféle nyelveket vagy pedig a nyelvek értelmezését nyeri el ajándékkul. Mindezt azonban egy és ugyanaz a Lélek műveli, tetszése szerint osztva kinek-kinek."

(1 Kor 12,1-11)

Isten tetszése szerint osztja a kegyelmi adományait a Lélekben, a különböző szolgálatokhoz.

A Szent Lélek kegyelme maga a meghívás is Krisztus követésére. Ebben a kegyelemben Isten megszólítja az embert, megajándékozza, mellyel az ember kegyelmi állapotba kerül, ebben a kegyelemben, a Szent Lélek erejében munkálkodik Isten szolgálatában.

Isten dicsőségére.

A legnagyobb ajándék, mert Isten ajándékozza nekem az Isten Lelkét, a Szentlelket. Saját erejéből, és erejével ajándékozza meg a halandó embert, hogy munkálkodjon vele, benne az Ő országáért. Itt a földi életében, a Szent Lélekkel közösségben élhet, mint Isten vándora. Igaz úton van mindig, de lépteivel már Isten országába halad.

Elindultam és megyek Isten felé, Isten az úton jön elém és végül találkozni fogunk.

Isten magához ölel a fénybe és beleolvadok Istenbe.

„A FELTÁMADT TEST TULAJDONSÁGAI

De – kérdezhetné valaki – hogyan támadnak fel a halottak? Milyen testben jönnek majd elő? Ostoba!

*Amit elvetsz, nem hajt csírá, ha csak el nem rohad.
Amit elvetsz még nem növény, az csak azután
fejlődik, hanem pusztá mag, például búzaszem,
vagy más egyéb. Isten testet ad neki tetszése szerint,
minden magnak neki megfelelő testet.*

*Nem minden test egyforma, hanem más az
emberé, más az állaté, más a madaré, más a halé. S
van égi test meg földi test, de másként ragyog az
égi, másként a földi. Más a nap ragyogása, más a
hold fényessége, más a csillagok tündöklése, sőt az
egyik csillag fénye is különbözik a másiktól.*

*Romlásra vetik el – romlatlannak támad föl.
Dicstelenül vetik el – dicsőségben támad föl
Erőtlenységben vetik el – erőben támad föl.
Érzéki testet vetnek el – szellemi test támad föl.*

*Ha van érzéki test, van szellemi is. Ahogy az Írás
mondja:” Ádám, az első ember élő lényé lett”, az
utolsó Ádám pedig éltető lélekké. De nem a szellemi
az első, hanem az érzéki, azután következik a
szellemi.*

*Az első ember földből való, földi: a második
ember a mennyből való. Amilyen a földből való,
olyanok a földiek is, s amilyen a mennyből való,
olyanok a mennyiek is. Ezért ahogy a földi ember
alakját magunkon hordozzuk, a mennyieinek az
alakját is magunkon fogjuk hordozni.*

(1 Kor 15,35-49)

Az emberi test halandó vagyis múlandó. A földi emberi test, vagyis az anyagi test egyesül az éltető lélekkel, általa él, vele él. Benne élet van.

Az Írás mondja: van égi test meg földi test.

A földi test az anyagi test, az égi a lelki test, és égi testnek is mondja. Mert az égből való, szellemi, ezért említi szellemi testnek is.

„Ha van érzéki test van szellemi is. De nem a szellemi az első, hanem az érzéki, azután következik a szellemi.”

Lelki test nem látható módon él az emberben, de vannak kivételek, akik láthatják. Ezt nevezik aurának, fludáris testnek... Amikor erről írtam régebben megjelent könyvemben, voltak akik úgy reagáltak, hogy majdnem keresztre feszítettek miatta.

Akkor még nem, de azóta már van olyan fényképészeti mód, mellyel le lehet fényképezni az aurát, mely különböző színű. Az ember lelki állapotának megfelelően változik az aura színe.

Erről már írtam régebbi írásomban.

Akik keresztre akartak feszíteni azoknak:

Ezt üzeni az Úr:

” mond meg nekik: ha valamit ők nem látnak, az nem jelenti, hogy nem is létezik!

Gondolkdjanak el rajta!”

A test és vér jelenti a mostani halandó, földi testet, melyet elsölegesnek mond az Írás. Mert ebben van az életünk, benne van az éltető lélek. A test halálával megszünik a földi lét, a földi élet. Kihangsúlyozza, hogy az elsödleges, mert belöle fakadó életből vezetö úton juthatunk el az örök életre.

Igaz elsödleges, de lélek nélkül nincs földi élet. Tehát az ember: test és lélek.

„Amilyen a földböl való, olyanok a földiek is, s amilyen a mennyböl való, olyanok a mennyiek is. Ezért ahogy a földi ember alakját magunkon hordozzuk, a mennyeknek az alakját is magunkon fogjuk hordozni.”

A léleknek is van alakja, vagyis teste.

„másként ragyog az égi.” Mondja az Írás. A földi testben él a lelkünk is.

Mivel, hogy testben élünk, és hordozzuk az alakját, akkor az, az élő test, mely hordozza a lelket, a lélek alakját is kell, hogy hordozza.

Mert létezik.

Testben élünk, a lelkünkkel együtt.

Vele együtt van földi életünk.

Feltámadás sem lesz lélek nélkül.

A feltámadt test nem lesz többé alávetve betegségnek, halálnak.

**AHOL AZ EGYETLEN ÚR A TEREMTŐ ÉS
GONDVISELŐ ISTEN.**

A világban élnek olyan emberek, akik úgy gondolják, hogy hatalmukkal a világot uralják.

Ember te nem vagy a világ ura:

porból lettél és porrá leszel!

Aki hisz Istenben az tudja, hogy az ember nem lehet a világ ura.

Akik a leírt és kimondott szavaimért (az auráról, szellemi testről) még most is keresztre szeretnének feszíteni.

Ők, akik a világ urának képzelik magukat, és hatalmukat féltve nem riadnak vissza semmilyen eszköz használatától sem a szó szoros értelmében véve, embertársaikkal szemben.

Ennek a neve a mai világban is: inkvizíció.

Tudom durván hangzik, de igaz.

(pl.: még imádkozni sem lehet tőlük a templomban)

Mert ha ők nem tudnak valamiről, az szerintük nem létezik. Vagy akinek rálátása van valamilyen tudásra, azt ki kell irtani a szó a legszorosabb értelmében.

A történelmünkben számos példa bizonyítja.

Akiket úgy mond feltalálóknak mondanak, azok nem találtak fel semmit.

Mert nincs feltalálás.

Isten megengedte az embernek, hogy meglásson, rálásson valamire, vagyis észrevegye. De nem találta fel, mert az előtte is ott volt, csak nem látta, nem vette észre. Isten nem engedte, hogy

megtalálja. Amikor Isten érkezettnek tartja az időben az emberi tudást ahhoz, hogy az ember többet tudjon, - amivel az emberiség javát is szolgálhatja -, akkor megengedi, hogy észrevegye, rálásson arra, ami addig is ott volt.

„ semmi sem új a nap alatt. Ha azt mondják valamire: „lám ez új”, az is rég meg volt azokban az időkben, amelyek előttünk voltak.”

(Préd 1, 9-10)

A világon az egyetlen Úr a Teremtő és gondviselő Isten!

Ahogy Ő kívánja:

Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szíveddel, teljes lelkeddel és egész értelmekkel!

Szeresd felebarátodat, mint saját magadat!

Isten parancsainak a megtartása által becsületesen él az ember.

Nagyon nagy feladat a becsület megtartása. Egyedül maga az ember rendelkezik felette, minden ember a sajátjával.

Szeretetből fakadó cselekedetekkel lehet becsületesen élni és azt megőrizni egy életen át.

Isten jóra teremtette az embert és ha megőrizzük akkor becsületesen élünk.

A döntéseim cselekvésben mutatkoznak meg,
melyek tükrözik az életem milyenségét.

Maga az ember rendelkezik a becsületével.

Istentől kaptam ajándékba, mely csak az enyém.

Becsületben megöregedett emberek nem félnek, az
ő életük példa a környezetük számára.

Hát legyünk becsületesek!

Gyermekeinknek és unokáinknak példát hagyva,
hogyan legyenek példaképeik.

*„Testvérek, a meghívásotok szabadságra szól, csak
ne éljetez vissza a szabadsággal a test javára, hanem
szeretettel szolgáljatok egymásnak. Mert az egész
törvény ebben a mondatban teljesezik be: Szeresd
felebarátaidat, mint saját magadat. De ha marjátok
és rágjátok, vigyázzatok, nehogy felfaljátok
egymást.”*

(Gal 5, 13-15)

*„ Ne áltassátok magatokat: Isten nem hagy
magából gúnyt űzni. Amit az ember vet, azt is aratja.
Aki tehát test szerint vet, testéből is arat majd
romlást. Aki ellenben a lélek szerint vet, lelkéből arat
örök életet. Ne fáradjunk bele tenni a jót, mert ha
kitartunk, annak idején aratni is fogunk. Amíg tehát*

*időnk van, tegyünk jót mindenkivel, főképpen
hitestvéreinkkel.”*

(Gal 6, 7-10)

A földi élet a vetés ideje, az örök élet pedig az aratásé. Jócselekedeteink érdemszerzők az örök életre.

**ÉRZELMEINK NAGY ÉRTÉKET
KÉPVISELNEK**

Tudom az ember érzelmeit, akaratával elnyomhatja, megsemmisítheti. Mellyel végül kiüresíti magát, mert érzelmek nélkül üres az ember. Ebben az állapotban nem érezheti jól magát, mert teljes értékű életet az érzelmeinkkel együtt lehet élni. Érzelmi értékeinket megélve egy belső töltekezésben van részünk, mely lelki táplálékként szolgálja az embert. Ez a lelki táplálék, mint belső erő átjárja az embert, beragyogja az életét, rajta keresztül másokat is táplál, mert belőle, mint pozitív erő kisugárzik és embertársát is táplálja az érzelmi ráhatással.

Két ember közötti jó érzelmi kapcsolat megélésében, kölcsönösen egymást erősítve élhetnek, melyből akkora erőt merítenek, mely többszöröse lehet a teherbíró képességüknek. Ennél fogva a teljesítő képességük növekedése ennek arányában mutatkozik meg, minden fáradság nélkül. Problémás helyzetekben is könnyebben helyt állnak és nem kapnak neurózist. Ami sajnós a mai világban nem kis mértékben van jelen.

Isten teremtette az embert, és adta az érzelmeket. Tehát kaptuk ajándékba. A teremtésben kapott ajándékok az életet szolgálják. Az érzelmek az érzelmi életet. Ha az ember átalakítja az életét, másképpen akar élni, mint amilyenre teremtették, akkor súlyos hibát követ el. Ezzel a tettel beleszól a teremtés rendjébe, mert neki nem felel meg a teljes értékű teremtett emberi élet. Valamit megszüntet

benne. Ezzel felborul az élet egyensúlya és olyan változással, mely betegséget hordoz magában. Vagyis beteg lesz tőle.(neurózis, mint betegség)

A teremtés rendjébe ne akarjon az ember, változást. Isten jóra teremtett mindent.

Éljünk békében önmagunkkal és embertársainkkal és ápoljuk kapcsolatainkat, melyben megélhetjük érzelmeinket.

Megtapasztalva, hogy az élet jó!

Tudjuk, hogy a jó, az szép is.

DÁGA SZŰZANYÁNK

Fohászkodunk hozzá nagyon sokszor.

Itt kimondjuk és elismerjük, hogy Ő a keresztény hívők anyja.

Isten anya. És a mi anyánk is.

Mekkora megtiszteltetés számomra- számunkra, hogy gyermekei lehetünk. Isten édesanyjának mi is a gyermekei lettünk.

Ehhez méltóan kellene élnünk!

Földi édesanyánknak sem akarunk bánatot okozni, igyekszünk neki szót fogadni. Nem illene magatartásunkkal szégyent hozni szüleinkre. Mégis előfordulhat, hogy esetleg megbántjuk és ekkor szégyenkezve bocsánatot kérünk. Az édesanya megbocsát a hálátlan gyermekének.

Az Égi Édesanyánk, Szűzanyánk látja tetteinket. Hűtlenségeinket. Melyekkel nagyon megbántjuk.

Hányszor de hányszor megérinti a lelkeket. Pl. egy zárandoklaton. Akkor ígéretet tesznek, hogy ezután én is imádkozom a rózsafüzért. Nem sok idő elteltével a mindennapi életben elfeledkezve a megtett ígéretekről elfelejtenek imádkozni.

Ez amit hűtlenségnek és még hazugságnak neveznek.

Mondják, hogy én nem érek rá, mert.....

Engeszteljünk, imádkozzunk!

Nagy öröm, amikor érezhető, hogy figyel és meghallgatja imáinkat. Sokszor meghatódunk és sírva imádkozva megköszönjük.

Eszünkbe jut-, hogy méltó vagyok e hozzá?
Hűséges vagyok-e a Szűzanyához?
A Neki tett ígéretemet betartom?
Imát, amit vállaltam, hogy imádkozom a
rózsafüzért, valóban imádkozom?
Vagy kifogást találok, hogy most miért nem
érek rá.
Ez a hűtlenség!

Évekkel ezelőtt mondta a Szűzanya: Mond meg
nekik nem akarom a kifogásokat hallgatni! Abból
már elég volt!

Én mondom: Kifogásokkal nem lehet eljutni az
üdvösségre!

Kifogás mindig van. Nem a kifogásokat kell
keresni, hogy miért nem érek rá!

Hanem igyekszem úgy rendezni az életemet,
hogy meg tudjam tartani ígéretemet. Legyen időm
imádkozni minden nap.

Hűséges akarok lenni Égi Édesanyámhoz.

Gondoljuk át cselekedeteinket!

Méltó vagyok-e a Szűzanya gyermekének lenni?

Sokan szentmise után kibeszélik, ezzel
felülbírálják a mások cselekedeteit. Mert úgy
gondolja, vagy úgy hallotta.... És még sok más
apróságok, de.....

A Szűzanya gyermeke ilyet csináljon!

Át kell értékelnünk cselekedeteinket!

Kérdezd meg magadtól: ehhez mit szól a Szűzanya?

Gondoltál már erre?

Sokszor van mondva: Szűzanyánk! Szűzanyám!

Ha gyermeked akkor látogatna meg, vagy szólna hozzád amikor követel valamit. Pl. segíts! Adjál pénzt!

Nos gyermek ha veled mint szülővel így viselkednének, hogyan éreznéd magad?

Amikor kérjük a Szűzanyát akkor meglátogatjuk, elmegyünk a templomba. Oda térdelünk elébe. Később meg elfelejtenek templomba menni. Elfelejtjük meglátogatni, esetleg megköszönni a segítségét.

Sokszor kell hallgatnom: Neked könnyű, mert te ráérsz!

Én is ebben a világban élek és nekem is ugyanúgy kell munkálkodnom. (takarítani, főzni, bevásárolni, mosogatni, mosni, vasalni, hivatalos ügyeket intézni, fenntartani a lakásomat ....)

Én úgy rendezem a dolgaimat, hogy mindennap legyen időm imádkozni, de nem csupán a rózsafüzért. Imádkozom a zsolozsmát is és szentmisét hallgatok. És még akkor nem imádkoztam senkiért.

Akinek szándéka, hogy imádkozzon annak van ideje imádkozni.

Sok mindenről le kell mondani.

Egyet említek meg: A mai világban naponta hány órát töltenek el az emberek a TV előtt. Mi mindenre van idejük.

Isten akaratának megfelelően át kell rendezni életünket.

Engeszteljünk, imádkozzunk!

Az ima az élet forrásához emel.

Maga Jézus Krisztus tanította az apostolokat, hogy hogyan imádkozzanak.

Ő is imádkozott az Atyához.

Tanuljunk meg helyesen imádkozni!

Imádkozzunk!

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy,

szenteltessék meg a te neved,

jöjjön el a te országod,

legyen meg a te akaratod,

amint a mennyben, úgy a földön is.

Mindennapi kenyerünket

add meg nekünk ma,

és bocsásd meg vétkeinket,

miképpen mi is megbocsátunk

az ellenünk vétkezőknek,

és ne vigy minket kísértésbe,

de szabadíts meg a gonosztól.

Ámen.

Gondoljuk át, hogy mit is kérünk az imában.

Sorról-sorra elmélkedjük át.

Milyen szép is az Úr imája.

Minden benne foglaltatik.
Az imát úgy mondjuk el, hogy minden
figyelmünk ott legyen.
Hogy helyesen imádkozzunk.

Imádkozzunk, hogy életünk legyen!

Az örök élet forrása!

Könyv borítójára:

Igazi megtérés, ahol egyetlen Úr a végtelen Isten.

Ahogy Ő kívánja:

Szeresd Uradat, Istenedet teljes szíveddel, teljes lelkeddel és egész értelmekkel!

Szeresd felebarátodat, mint saját magadat!

Kérés és könyörgés, mindazért, ami a vesztünket szolgálhatná, hogy valóban összhang legyen és egy nagy dicséret legyen az emberek ajkáról, a Teremtő és gondviselő Isten felé.

www.nemethkatalin.hu